

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV ROMANISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Zhodnocení dopadu aktivit pořádaných v Jihočeském kraji
během českého předsednictví EU

Vedoucí práce: Mgr. et Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.

Autor práce: Renata Lexová

Studijní obor: Francouzský jazyk pro evropský a mezinárodní obchod

Ročník: třetí

2010

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., v platném znění, souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné databázi STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

České Budějovice, 17. května 2010

Ráda bych touto cestou poděkovala Mgr. et Mgr. Ivovi Petřů, Ph.D. za jeho vstřícnou spolupráci a velmi cenné připomínky při vedení mé bakalářské práce. Zároveň bych ráda poděkovala panu Mgr. Petrovi Šebkovi, za poskytnutí cenných informací, materiálů a kontaktů pro napsání této práce.

ANOTACE

Bakalářská práce Zhodnocení dopadu aktivit pořádaných v Jihočeském kraji během českého předsednictví EU je rozdělena do tří kapitol. První část je věnována teoretickému představení institucionálního systému Evropské unie a fungování rotačního systému předsednictví v Radě EU. Druhá část se zaměřuje na předsednictví České republiky, institucionální zabezpečení Jihočeského kraje a představení kulturních aktivit i odborných seminářů na území Jihočeského kraje i v Bruselu. Jádro práce tvoří třetí kapitola, která se snaží zhodnotit praktický význam pořádaných akcí. Součástí práce je resumé ve francouzštině a dvojjazyčný glosář.

ABSTRACT

Bachelor thesis Evaluation of the influence coming from the activities organised in the South Bohemia during the Czech Presidency in the EU is split into three chapters. First chapter consist of theoretical part that describes institutional system of European Union and system of EU Council presidency rotation. Second part focus on presidency of Czech republic, institutional security of South Bohemia region and presentation of culture activities and professional workshops within the South Bohemia region or in Brussels. Center of the work is given on third chapter that aims to evaluate importance of organized activities. A summary in Frech and bilingual glossary are included.

Obsah

ÚVOD	8
1. INTEGRACE EVROPSKÉ UNIE	10
1.1. Instituce Evropské unie.....	10
1.1.1. Evropská komise.....	11
1.1.2. Rada ministrů.....	11
1.1.3. Evropský parlament.....	12
1.1.4. Evropský soudní dvůr.....	13
1.1.5. Evropská rada.....	13
1.2. Předsednictví Unie.....	14
1.3. Předsednictví České republiky.....	15
2. JIHOČESKÝ KRAJ A JEHO DOPROVODNÝ PROGRAM V RÁMCI PŘEDSEDNICTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY RADĚ EU	17
2.1. Institucionální zabezpečení předsednictví v rámci Jihočeské kraje	17
2.2. Kulturní akce pořádané Jihočeským krajem v Bruselu.....	18
2.2.1. Dan Bárta – výstava fotografií a koncert.....	18
2.2.2. CZ UNESCO+.....	19
2.2.3. Jižní Čechy známé i zapomenuté.....	20
2.2.4. Dvacítky: generace nové Evropy.....	21
2.2.5. Ema Destinová – cognita et incognita.....	21
2.3. Odborné semináře pořádané Jihočeským krajem v Bruselu.....	22
2.3.1. Dny krajů České republiky – KOHEZNÍ POLITIKA 2014+	22
2.4. Neformální zasedání v Jihočeském kraji.....	24
2.4.1. GYMNICH.....	24
2.4.2. Mezinárodní konference 20/5 let poté.....	25
2.5. Historicky kulturní projekt nadregionální povahy.....	27
2.5.1. Z jižních Čech až na konec světa.....	27
2.6. Nerealizované akce.....	30

3. ANALÝZA DOPADU JEDNOTLIVÝCH AKCIÍ.....	32
3.1. Dan Bárta a Illustratosphere.....	32
3.2. CZ UNESCO+.....	33
3.3. Jižní Čechy známé i zapomenuté.....	34
3.4. Dvacítky: generace nové Evropy.....	35
3.5. Ema Destinová – cognita et incognita.....	36
3.6. Dny krajů České republiky – KOHEZNÍ POLITIKA 2014+.....	37
3.7. GYMNICH.....	38
3.8. Mezinárodní konference 20/5 let poté.....	40
3.9. Z jižních Čech až na konec světa.....	42
ZÁVĚR.....	45
RESUMÉ.....	50
DVOJAZYČNÍ GLOSÁŘ.....	53
LITERATURA.....	55
PŘÍLOHY.....	59

ÚVOD

Ve své bakalářské práci jsem se rozhodla věnovat zhodnocení dopadu aktivit pořádaných Jihočeským krajem v rámci doprovodného programu předsednictví České republiky v Radě EU.¹ Toto téma jsem si vybrala, protože jsem měla možnost zúčastnit se odborné stáže v kanceláři Stálého zastoupení Jihočeského kraje v Bruselu v průběhu měsíce února 2009, tedy v období, kdy předsednictví České republiky bylo v plném proudu. Na některých akcích pořádaných Jihočeským krajem jak v Bruselu, tak i na území Jihočeského kraje jsem měla možnost se organizačně podílet.

Jihočeský kraj, do května roku 2001 nazývaný Budějovický kraj, byl vytvořen jako vyšší územní samosprávný celek České republiky v roce 2000. V rámci doprovodného programu České republiky v Radě EU byly jednotlivé kraje naší republiky vyzvány k přípravě doprovodného programu, jehož prostřednictvím mohly zviditelnit krásy svého kraje a hostit důležitá neformální zasedání či setkání nejvyšších představitelů, kterých se během prvního půlroku 2009 konala celá řada.

Jihočeský kraj pověřil přípravou doprovodného programu kancelář Stálého zastoupení Jihočeského kraje v Bruselu v čele s ředitelem Petrem Šebkem, které v Bruselu působí již šestým rokem, a oddělení Zahraničních vztahů Jihočeského kraje. Akce, které Jihočeský kraj pořádal, lze rozdělit do dvou hlavních skupin, a to jednak akce kulturního charakteru jako výstavy, koncerty, vernisáže, poselstvo a neformální zasedání nebo odborné konference. Větší část projektů byla představena v samotném Bruselu, ale nejdůležitější blok odborných zasedání se uskutečnil převážně na území Jihočeského kraje.

Hlavním cílem mé bakalářské práce je představit jednotlivé projekty, které Jihočeský kraj v rámci doprovodného programu předsednictví České republiky v Radě EU zrealizoval, a zhodnotit jejich dopad, který mohou pro náš kraj přinést. Ve své práci bych chtěla potvrdit či vyvrátit hypotézu, zda-li jednotlivé projekty byly vybírány s ohledem na charakter a politiku Jihočeského kraje a zda-li prostředky vynaložené Jihočeským krajem byly efektivně investovány na jeho prezentaci.

V první kapitole nejprve teoreticky představím fungování institucionálního systému Evropské unie včetně změn, které přinesla Lisabonská smlouva jednotlivým institucím

¹ Od přijetí Lisabonské smlouvy se používá pouze označení Rada.

Evropské unie. Zaměřím se také na fungování rotačního systému předsednictví v Radě EU a předsednictví České republiky.

V rámci druhé kapitoly se budu věnovat jednotlivých projektům, které Jihočeský kraj v rámci svého doprovodného programu připravil. Kapitola je rozdělena do čtyř hlavních částí, a to představení kulturních akcí pořádaných Jihočeským krajem v Bruselu, odborných seminářů konaných v Bruselu, neformálních zasedání uskutečněných v Jihočeském kraji a kulturního projektu nadregionální povahy - tzv. poselstvo.

V poslední třetí kapitole budu analyzovat dopad jednotlivých aktivit, který mohou mít vliv na rozvoj Jihočeského kraje včetně pohnutek, které kraj vedly k výběru daného typu projektů. Součástí bude i finanční vyhodnocení, které Jihočeský kraj na svou prezentaci vynaložil.

V teoretické první části čerpám především z literárních odborných zdrojů zaměřených na představení a fungování Evropské unie. Nejvíce jsem v teoretické části čerpala z knižních publikací profesora Péreze Bustamanteho z madridské univerzity Rey Juan Carlos, jehož knihy věnované fungování Evropské unie jsou velmi vyčerpávající a praktické pro pochopení evropské problematiky. V praktické části své bakalářské práce vycházím především z interních sdělení Jihočeského kraje a zpráv kanceláře Stálého zastoupení Jihočeského kraje v Bruselu, které mi poskytl pan Petr Šebek. Bez jeho podpory by bylo velmi obtížné získat detailnější strukturu jednotlivých projektů. Vedle těchto zpráv mi byly při psaní této práce nápomocny i internetové zdroje, především portály evropských institucí a českých denníků.

1. Integrace Evropské unie

Evropská integrace představuje složitý proces sjednocování států s dlouhou vlastní historií, kulturou a tradicemi, které sice mají řadu společných rysů, ale zároveň se v mnoha směrech odlišují. Jejím hlavním cílem je udržet trvalý mír a prohlubovat spolupráci v oblasti politické, ekonomické, ale i sociální.

Integrací se jednotlivé členské státy vzdávají části své suverenity v přesně specifikovaných oblastech tak, aby ji mohly sdílet s ostatními státy na úrovni nadstátních institucí. Od 50. let 20. století tak vznikají evropské instituce, v nichž zástupci států rozhodují na základě jednomyslnosti a v dohodnutých oblastech kvalifikovanou většinou.² Jedná se tedy o utváření složitého nadnárodního systému, jehož instituce se snaží soustředit do svých rukou pravomoce v oblasti politického a ekonomického rozhodovacího procesu a v oblasti společného zákonodárství, kdežto členské země si ponechávají pravomoce výkonné.³

1.1. Instituce Evropské unie

Významným dnem v historii evropské integrace je 9. květen 1950, kdy francouzský ministr zahraničí Robert Schuman přednesl projev, který je všeobecně považován za výzvu k založení Evropského sdružení uhlí a oceli (ESUO). Původně měla společenství - na jedné straně ESUO, na straně druhé Evropské hospodářské společenství (EHS) a Evropské společenství pro atomovou energii (Euratom) - oddělené instituce.

V roce 1967 Vysoký úřad ESUO a komise EHS byly sloučeny, čímž se vytvořil institucionální rámec Evropského společenství, přejmenovaného nyní na Evropskou unii (EU). Smlouvy, které ustavily Evropská společenství a vytyčily jejich cíle, vytvořily celou řadu evropských institucí, jejichž úkolem je tyto smlouvy uvádět v činnost. Lisabonská smlouva⁴ za hlavní orgány unie považuje Evropský parlament, Evropskou radu, Radu,⁵ Evropskou komisi, Soudní dvůr Evropské unie, Evropskou centrální banku a Účetní dvůr.

² Had, M., Urban, L.: *Evropská společenství - první pilíř Evropské Unie*. str. 25.

³ Tomášek, M.: *Statě o Evropské Unii*. str. 8.

⁴ Hlava III, článek 9.

1.1.1. Evropská komise

Evropská komise je výkonným orgánem EU. Lisabonská smlouva upravuje počet členů na 27 komisařů, kteří jsou nezávislí na svých národních vládách, i když ty je do funkcí navrhují. Úlohou Komise je dohlížet na dodržování smluv, navrhnout legislativu Společenství (např. předpisy a nařízení), jejímž prostřednictvím se má dosáhnout vytyčených cílů, a zajišťovat po schválení příslušných předpisů a nařízení jejich uvedení do praxe.

Její úkoly je možné formulovat jako iniciativu, dohled a implementaci. Evropská komise disponuje výraznými autonomními pravomocemi, týkajícími se zejména otázek politiky v oblasti konkurence, jakož i řízení společných politik (v zemědělství, dopravě, životním prostředí atd.). Spravuje též nejrůznější fondy a programy EU, včetně těch, které se týkají pomoci zemím nacházejícím se mimo Unii. Prostřednictvím přijaté Lisabonské smlouvy⁶ získává předseda Evropské komise pravomoc odvolat jednotlivé komisaře.

1.1.2. Rada EU

Hlavním orgánem EU, kterému přísluší činit rozhodnutí, je Rada EU.⁷ Jsou v ní zastoupeny vlády členských zemí, jejichž představitelé v jejím rámci jednají a hlasují o legislativě Společenství. Existuje pouze jedna Rada, avšak její název a složení se mění v závislosti na projednávaném tématu, ať už je to zemědělství, finance, školství, všeobecné záležitosti či zahraniční politika.

V závislosti na oblasti politiky, o kterou se jedná, rozhoduje Rada ministrů buď jednomyslně, nebo na základě váženého systému kvalifikované většiny hlasů. Postupem času, a částečně i pod vlivem několika vln rozšíření Unie, se výrazně zvýšil počet rozhodnutí, která vyžadují spíše většinové hlasování než jednomyslné rozhodnutí.

⁵ Do přijetí Lisabonské smlouvy byla Rada známá pod Rada EU či Rada ministrů. V této bakalářské práci budu používat termín Rada EU, protože v době předsednictví ČR byl platný tento název.

⁶ Lisabonská smlouva, která pozměňuje Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie, vstoupila v platnost 1. prosince 2009.

Na místě předsedající země Rady ministrů se vždy po šesti měsících postupně střídají všechny členské státy v rámci tzv. předsednictví Rady EU.

1.1.3. Evropský parlament

Parlamentní shromáždění existuje od samého začátku evropského integračního procesu, nicméně jeho význam začal narůstat po prvních přímých volbách v roce 1979. Přímá volba posílila jeho legitimitu a původně poradní shromáždění postupně získávalo větší vliv. Maastrichtská a Amsterodamská smlouva jej v 90. letech přeměnily na zákonodárný orgán, který na úrovni Společenství vykonává pravomoci podobné těm, kterými disponují národní parlamenty členských zemí. O zákonodárnou moc se dělí s Radou EU.

Hlavním úkolem Evropského parlamentu je účastnit se procesu schvalování návrhů zákonů ES a kontrolovat činnost Evropské komise. Členové Evropského parlamentu jsou voleni každých pět let přímým všeobecným hlasováním. Poslanci zasedají podle politické příslušnosti v rámci celoevropských politických skupin, nikoli podle státní příslušnosti. Tento princip umožnil politickým stranám jednotlivých zemí tvořit spojení s jinými stranami, což vedlo ke vzniku skutečně nadnárodních politických hnutí. Během let se pravomoci Evropského parlamentu postupně zvyšovaly a nejvyšší možné míry dosáhly po přijetí Lisabonské smlouvy.

Lisabonská smlouva⁸ rozšiřuje počet oblastí, ve kterých Evropský parlament spolurozhoduje s Radou EU v tzv. řádném legislativním postupu. Evropský parlament také získává větší vliv na rozhodování o finanční struktuře EU, ale i jejím rozpočtu. Souhlas Evropského parlamentu je vyžadován vždy k uzavření jakékoli mezinárodní dohody, která spadá do oblastí podléhající řádnému legislativnímu postupu. Lisabonskou smlouvou byla také stanovena horní hranice pro počet europoslanců, který je stanoven na 751 dle článku.⁹ Tato hranice začne platit až od roku 2014, tedy po nových volbách do Evropského parlamentu.

⁸ Hlava III, článek 9a.

⁹ 750 poslanců plus předseda Evropského parlamentu (od léta roku 2009 Jerzy Buzek).

1.1.4. Evropský soudní dvůr

Evropský soudní dvůr je nejvyšší soudní instancí Evropské unie. Ze smluv vyplývá, že zákony Unie jsou nadřazeny zákonům národním. Soudní dvůr nemá ovšem pravomoc v oblastech, jichž se dohody ES netýkají, jako je např. trestní zákon. Dvůr dnes podle Lisabonské smlouvy tvoří 27 soudců a 8 generálních advokátů. Soud urovnává spory mezi členskými státy, mezi Unií a členskými státy, mezi institucemi ES i mezi jednotlivými osobami či společnostmi a Unií včetně stížností zaměstnanců ES. Soud se též vyjadřuje k mezinárodním dohodám a vydává předběžná rozhodnutí v záležitostech, které mu předaly národní soudy.

1.1.5. Evropská rada

Evropská rada neboli „Evropský summit“ vznikla v roce 1974, když se nejvyšší představitelé států a vlád dohodli na pravidelných schůzkách. Společně s nimi se setkání účastní příslušní ministři zahraničí, předseda a jeden z místopředsedů Evropské komise. Ačkoliv se s tím v zakládajících smlouvách Evropského společenství nepočítalo, Evropská rada se stala nejvyšším politickým orgánem Unie. Stálou součástí institucionální struktury Evropského společenství se stala přijetím Jednotného evropského aktu v roce 1986. Oficiální status má od roku 1993.

Význam Evropské rady spočívá hlavně v určování obecné politické linie. V uplynulých letech přijala Evropská rada řadu velmi zásadních rozhodnutí, které podstatně ovlivnily směry dalšího vývoje EU. Od přijetí Lisabonské smlouvy se stal prvním stálým předsedou Evropské rady Belgičan Herman von Rompuy. Byl zvolen představitelem členských států na dva a půl roku a jeho posláním je řídit summity nejvyšších představitelů členských států. Zároveň byla zřízena funkce vysokého představitele pro zahraniční otázky a bezpečnostní politiku, na jejíž místo byla jmenována Angličanka Catherine Ashton.

1.2. Předsednictví Unie

Pod pojmem „předsednictví EU“ se rozumí předsedání jedné členské země v Radě EU. Předsednictví vykonávají postupně všichni členové Rady EU a střídají se tak, že každý členský stát vykonává předsednictví po dobu šesti měsíců. V kalendářním roce se tedy o předsednictví dělí dvě země, jedna v období od 1.1. do 30.6. a druhá od 1.7. do 31.12. Předsednictví Unie je v souladu s podmínkami stanovenými v článku 201b Smlouvy o fungování Evropské unie.

Pořadí, ve kterém se státy v předsednické roli střídají, je v současné době stanoveno až do roku 2020 podle Rozhodnutí Rady EU z 1.1.2007 o pořadí pro výkon předsednictví Rady (2007/5/ES, Euratom), s ohledem na střídání jednotlivých zemí podle jejich velikosti i podle jejich geografické polohy.

Institut předsednictví Rady Evropské unie je nejdůležitějším nástrojem pro reprezentaci národních zájmů členských zemí Evropské unie a pro ovlivňování chodu celého Evropského společenství. Umožňuje jednotlivým členským zemím, aby v půlročním období realizovaly své vlastní priority.

Na začátku svého funkčního období předloží každá předsedající země Radě EU program s vymezením cílů, kterých by chtěla v průběhu svého předsednictví dosáhnout. Tyto cíle jsou definovány zejména s přihlédnutím k aktuální situaci a k problémům, kterým Evropská unie v daném období čelí nebo které předsedající země považuje za prioritní.¹⁰

Členská země, která Radě EU předsedá, má za úkol především:

- vytyčení priorit předsednictví v součinnosti s předešlými a následujícím předsednictvím
- organizačně zajistit a řídit všechna zasedání Rady EU
- usilovat o vytváření všeobecně přijatelných kompromisů
- jménem Evropské unie jednat s nečlenskými zeměmi a mezinárodními organizacemi

¹⁰ V současné době je předsedající zemí Španělsko, které řeší otázky hospodářské krize, podpory zaměstnanosti, přijetí nové Lisabonské strategie 2020 a především uvedení fungování Evropské unie podle Lisabonské smlouvy.

- zastupovat Radu EU při kontaktech s ostatními orgány EU

Předsednictví tedy není jen běžnou administrativní funkcí. Vedle toho, že předsedající zemi dává možnost usměrňovat vývoj Evropské unie, umožňuje jí i zvýšit svou prestiž v rámci Společenství.

Při výkonu předsednictví je velmi důležité, aby byla zachována kontinuita, tzn. předsedající země by měla při výběru svých priorit a hlavních cílů brát ohled na předcházející a následující předsednictví a spolupracovat se zemí, která Radě předsedala v uplynulém období – tzv. systém trojky.

Rotační systém předsednictví zůstává zachován i po přijetí Lisabonské smlouvy, nicméně zástupci předsednické země předsedají jen pravidelným Radám ministrů. Vedle předsedy vlády či prezidenta předsedajícího členského státu Radě Evropské unie je klíčovou osobou stálý předseda Evropské rady, který vede jednání a zajišťuje spolupráci s předsedou Komise, dále pak přípravu a kontinuitu jednání s cílem dosáhnout shody uvnitř Evropské rady. Stálý předseda Evropské rady je klíčovou osobou, která zastupuje EU navenek.

1.3. Předsednictví České republiky

Česká republika při výkonu svého předsednictví navázala na předsednictví Francie a její funkční období bylo od 1.1.2009 do 30.6.2009. Protože výkon předsednictví klade na státní správu příslušné země velké nároky, je třeba se na tuto roli důkladně připravit, a to jak z hlediska volby priorit, tak po stránce organizační a technické. Vlastní přípravy jsou obvykle zahajovány asi dva roky před výkonem předsednictví na vnitrostátní i na unijní úrovni. Přípravy na unijní úrovni probíhají formou spolupráce a výměny zkušeností s předchozími předsednickými zeměmi a s generálním sekretariátem Rady EU.

V České republice koordinovaly přípravy zejména dvě sekce Úřadu vlády, a to Sekce pro evropské záležitosti a Sekce pro předsednictví ČR v Radě EU. Sekce pro evropské záležitosti se zabývala především stanovením hlavních cílů českého předsednictví a Sekce pro předsednictví ČR jeho organizační stránkou.

V únoru 2007 schválil Výbor pro EU základní východiska k prioritám předsednictví. Zastřešujícím tématem českého předsednictví se stalo motto „Evropa bez bariér“. Internetový portál Českého předsednictví Evropské unie EU2009.cz shrnul hlavní priority českého předsednictví do tzv. „3E“ – ekonomika, energetika a Evropa a svět.

2. Jihočeský kraj a jeho doprovodný program v rámci předsednictví České republiky v Radě EU

Předsednictví České republiky se odehrávalo ve velmi zajímavý historický okamžik. Rok 2009 byl pro naši zemi důležitý především z hlediska dvacátého výročí listopadu 1989 – pádu železné opony a znovunalezení demokratických hodnot. Zároveň v květnu 2009 oslavila naše země společně s dalšími devíti členskými státy páté výročí vstupu do Evropské unie. Tyto dvě témata se podařilo zahrnout Jihočeskému kraji do svého doprovodného programu předsednictví České republiky a zároveň je analyzovat a kriticky hodnotit na základě uspořádaných mezinárodních konferencí ať už s odborníky z evropských institucí, členy Výboru regionů nebo s domácími a zahraničními odborníky.

Mottem českého předsednictví se stalo heslo: “Evropa bez bariér”. Jihočeský kraj se v rámci českého předsednického motta „Evropa bez bariér“ zaměřil na analýzu dosažených výsledků a pokusil se zhodnotit, do jaké míry se podařilo odstranit bariéry vyvolané existencí železné opony a do jaké míry se prostřednictvím evropské integrace daří snižovat rozdíly mezi evropskými regiony. Zvláštní pozornost byla pak věnována samotné kohezní politice a její podobě po roce 2013.

V rámci této kapitoly představím jednotlivé akce Jihočeského kraje, které rozdělím do 6 podkapitol. Po úvodu o institucionálním zabezpečení předsednictví v rámci Jihočeského kraje se v další podkapitole pokusím shrnout kulturní akce pořádané Jihočeským krajem v Bruselu. V další části se zaměřím na odborné semináře konané Jihočeským krajem v Bruselu a odborné semináře a neformální jednání, která naopak proběhla na území jihočeského kraje. Samostatná podkapitola bude věnována historicko-kulturnímu projektu *Z jižních Čech až na konec světa* a poslední se zaměří na akce, k jejichž realizaci bohužel nedošlo.

2.1. Institucionální zabezpečení předsednictví v rámci Jihočeského kraje

Hlavním orgánem odpovědným za přípravu předsednictví je bezpochyby Vláda ČR a role českých regionů je spíše podpůrná. Ty se na předsednictví účastní doprovodným programem, ať už na bázi kulturní či odborné, doma nebo v Bruselu. Z doprovodných

aktivit Jihočeského kraje převládají především kulturní akce pořádané v Bruselu doprovázené odbornými semináři. Naopak na území Jihočeského kraje se konalo nejdůležitější zasedání Rady ministrů tzv. *Gymnich*, konference *20/5 let poté* či zde byl zahájen historický projekt *Z jižních Čech až na konec světa*.

Jihočeský kraj zahájil přípravy k doprovodnému programu českého předsednictví Rady EU již od poloviny roku 2007. Z hlediska institucionálního zabezpečení byla za přípravu odpovědná Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu, zastoupená ředitelem kanceláře Mgr. Petrem Šebkem za podpory oddělení vnějších vztahů a zahraniční spolupráce Jihočeského kraje v Českých Budějovicích a jednoho vyčleněného pracovníka kanceláře ředitele.

Jihočeský kraj si vytyčil za cíl oslovit co nejširší spektrum občanské společnosti, a proto koncipoval své doprovodné akce jak na úrovni odborné, tak kulturní, jejichž náplň odrážela dlouhodobé aktivity prováděné Jihočeským krajem v Bruselu. Zázemí Stálé kanceláře Jihočeského kraje v Bruselu je datováno rokem 2004 a řadí se tak vůbec mezi první česká zastoupení, která rozvíjejí svou evropskou agendu v Bruselu. Duben 2009 byl tedy i pro Stále zastoupení Jihočeského kraje v Bruselu prvním kulatým výročím své působnosti.

2.2. Kulturní akce pořádané Jihočeským krajem v Bruselu

2.2.1.

Dan Bárta - výstava fotografií a koncert

22. a 23. ledna 2009

Jihočeský kraj zahájil svůj doprovodný program výstavou fotografií a koncertem Dana Bárty v Bruselu, který Jihočeský kraj spojil s oslavou svého pětiletého působení v Bruselu. Jako první byla uspořádána vernisáž výstavy vážek v budově Generálního ředitelství životního prostředí dne 22. ledna 2009, jejímž autorem byl Dan Bárta. Pozvání na tuto vernisáž přijal například i generální ředitel pro životní prostředí Evropské komise

Karl Falkenberg,¹¹ ale i další významné osobnosti z evropských institucí. Na vernisáž navázal další den koncert Dana Bárty a Illustratosphere konaný v divadle Molière.

Výstavou a koncertem Dana Bárty chtěl Jihočeský kraj představit, jak zajímavé a všestranné osobnosti v České republice žijí.

Partnery této kulturní akce bylo České centrum v Bruselu, společnost Tradiczech o.s. a Evropská komise. Vernisáž i samotný koncert měly nadregionální charakter s cílem zaujmout především české představitele z evropských institucí, partnerské regiony, ale i širokou veřejnost.

2.2.2.

CZ UNESCO+

30. ledna 2009

V prostorách hlavní budovy Evropské komise – Berlaymontu byla zahájena předposlední lednový den vernisáž grafik milevského rodáka pana Františka Doubka, který ve svém oboru patří mezi nejvýznamnější české autory. Ústředním tématem výstavy byla architektonická bohatství České republiky, tedy památky uvedené na seznamu světového kulturního dědictví UNESCO.

Vernisáž výstavy CZ UNESCO+ se konala pod záštitou Vladimíra Špidly, člena Evropské komise, Mileny Vicenové, velvyslankyně a stálé zástupkyně České republiky při Evropských společenstvích, Václava Jehličky, ministra kultury České republiky a Jaroslava Zvěřiny, poslance Evropského parlamentu.

Tato výstava přilákala řadu českých politiků, ať už například českého premiéra Mirka Topolánka, českého eurokomisaře Vladimíra Špidlu, europoslance Jaroslava Zvěřinu, Janu Bobošíkovou či českou velvyslankyni při EU Milenu Vicenovou. Samotná výstava byla slavnostně zahájena proslovem jihočeského hejtmana Jiřího Zimoly a ředitele Stálého zastoupení Jihočeského kraje Petra Šebka. Vernisáže se také zúčastnili členové Evropské komise, poslanci Evropského parlamentu a velvyslanci členských států EU.

Partnery této vernisáže byla Galerie Zlatý kříž a kabinet eurokomisaře Vladimíra Špidly. Vzhledem k exkluzivitě místa konání a poskytnuté záštitě se cílovou skupinou stala

¹¹ Generální ředitel sekce Životního prostředí Evropské komise.

nejvyšší úroveň členských států při EU – ambasadoři, členové Evropské komise i Evropského parlamentu, novináři a evropské partnerské regiony.

2.2.3.

Jižní Čechy známé i zapomenuté

11. února 2009

Výstava *Jižní Čechy známé i zapomenuté* byla součástí odborného semináře, který pořádal Jihočeský kraj – *Kohezní politika 2014+*, na který volně navázala. Výstava fotografií se konala v budově Výboru regionů v Bruselu a byla slavnostně zahájena prezidentem Výboru regionů Luc Van den Brandem,¹² Jaromírem Slíbou¹³ a Davidem Veisem¹⁴.

Vystavené fotografie pocházely z počátku 20. století a reflektovaly pohraničí České republiky, Rakouska a Bavorska. Sto let staré fotografie Josefa Seidela byly vybrány tak, aby ilustrovaly pravdivé soužití Čechů, Němců a Rakušanů na Šumavě na počátku minulého století. Symbolem výstavy se stalo město České Velenice, které bylo rozděleno mezi dva národy. Ačkoli od pádu železné opony uplynulo 20 let, město si s sebou stále nese určité bariéry, ať už v podobě narušení lidských, sociálních nebo obchodních kontaktů. Sám starosta města České Velenice při zahájení výstavy pronesl: „*Co očekáváme od územní soudržnosti v Evropě je, že vyléčí jizvy historie.*“¹⁵ Výstava proto byla skutečným obrazem dějin pohraničí České republiky a potvrdila nutnost přeshraniční spolupráce v rámci kohezní politiky.

¹² President Výboru regionů (BE).

¹³ Člen Rady Jihočeského kraje a starosta Českých Velenic.

¹⁴ Fotograf a kurátor výstavy Jižní Čechy známé a zapomenuté.

¹⁵ RK010909_1023/2009, Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu, str. 18.

2.2.4.

Dvacítky: generace nové Evropy

18. března, 21. dubna 2009

Listopad 2009 připomněl 20. výročí pádu železné opony a pádu Berlínské zdi. Jihočeský kraj se proto ve spolupráci s ostatními regiony České republiky rozhodl uspořádat soutěž pro studenty českých uměleckých škol. Námětem práce bylo vyobrazit představu o Evropě od roku 1989 a její podobě v průběhu dalších dvaceti let.

Záměr uspořádání této výstavy byl motivován snahou zanechat v Bruselu trvalou stopu – „památník na české předsednictví“. Cílem bylo věnovat Výboru regionů k trvalému vystavení umělecké dílo, které by připomínalo Dny krajů České republiky, respektive příspěvek krajů k programu.¹⁶ Nejlepším dílem se staly „Hraniční kameny“ od Josefa Divína ze Zlínského regionu a toto dílo bylo symbolicky darováno prezidentem české delegace a pražským primátorem Pavlem Bémem Výboru regionů, aby bylo trvale vystaveno v jeho prostorách jako upomínka krajů České republiky na předsednictví Radě EU.

Od 18. března 2009 byla díla nejprve vystavena v budově Evropské komise – Berlaymontu a vítězné dílo bylo slavnostně předáno Výboru regionů téměř o měsíc později, 21. dubna 2009.

Cílovou skupinou byla nejvyšší úroveň – představitelé evropských institucí, regionální úroveň a novináři.

2.2.5.

Ema Destinová – cognita et incognita

23. června 2009

Na výstavě Emy Destinové v Bruselu se podílelo Zastoupení hlavního města Prahy v Bruselu společně s Jihočeským krajem a zámek ve Stráži nad Nežárkou. Hlavním

¹⁶ RK 1023/2009

záměrem expozice bylo připomenout život této významné české osobnosti, která proslula především v zahraničí než u nás a připomenout její český původ.

Součástí výstavy, která se konala v prostorách Pražského domu, byly originální kostýmy této operní pěvkyně, dopisy, notové zápisy, ale i jiné osobní věci, které návštěvníkům výstavy umožnily poodhalit část jejího dramatického života.

Výstava byla doprovázena koncertem pěvkyně Dagmar Šaskové a Kateřiny Chrobokové.

Cílovou skupinou výstavy Emy Destinové byla opět nejvyšší úroveň evropských institucí.

2.3. Odborné semináře pořádané Jihočeským krajem v Bruselu

2.3.1.

Dny krajů České republiky – KOHEZNÍ POLITIKA 2014+

11. února 2009

Ve dnech od 11. února do 21. dubna 2009 proběhla v Bruselu série odborných seminářů. Bylo to vůbec poprvé, kdy samotné regiony převzaly iniciativu v oblasti jednotlivých politik a zastřešily tak odbornou diskuzi na téma kohezní politika,¹⁷ dopravní infrastruktura a regionální dimenze TEN-T,¹⁸ turismus a lázeňství – podpora rozvoje podnikání a služeb,¹⁹ přeshraniční spolupráce s podporou kohezní politiky²⁰ a znalostní regiony a lisabonská strategie – kraje jako aktivní hráči v sektoru vědy a výzkumu.²¹ Odborných seminářů zaměřených především na regionální politiky proběhlo celkem pět a první seminář zahájil právě Jihočeský kraj 11. února 2009 v budově Výboru regionů v Bruselu.

Jihočeský kraj se ve svém příspěvku zaměřil na podobu kohezní politiky po roce 2013. Programovací období této politiky, ostatně jako období jiných operačních programů,

¹⁷ Odborný příspěvek Jihočeského kraje.

¹⁸ Odborný příspěvek Zlínského kraje.

¹⁹ Odborný příspěvek Karlovarského kraje.

²⁰ Odborný příspěvek Libereckého kraje.

²¹ Odborný příspěvek Jihomoravského kraje.

je vymezeno časovým pásmem 2007 až 2013, a proto se Jihočeský kraj věnoval diskuzi o její podobě po roce 2013.

Svým příspěvkem k tomuto tématu přispěl Oldřich Vlasák,²² Jan Olbrycht,²³ Lambert van Nistelrooij,²⁴ Katarina Mathernová,²⁵ Colin Wolf,²⁶ Michael Schneider,²⁷ Petr Osvald,²⁸ Sir Albert Bore,²⁹ František Štangel.³⁰ Hlavním komentátorem celého programu byl Petr Zahradník.³¹ Účast na semináři přislíbil i ministr pro regionální rozvoj Cyril Svoboda, který se ale nakonec nemohl zúčastnit z důvodů již napjaté vnitropolitické situace, kterou se Česká republika v první čtvrtině roku 2009 zmítala. Ministra pro místní rozvoj České republiky zastoupil ředitel pro evropskou politiku Emil Horčíčka. V samostatné sekci představili pohled evropských regionů také Pavel Branda,³² Mathieu Simon,³³ Richard Arnold³⁴ a Phil McVey.³⁵

Záštitu nad konáním odborných seminářů nesel sám prezident Výboru regionů – Luc Van den Brande. Cílem odborných příspěvků bylo zaujmout pozornost především na regionální úrovni, zejména pak samotná regionální zastoupení, Generální ředitelství pro regionální politiku, Výbor regionální politiky při Evropském parlamentu, ale i odbornou veřejnost a novináře. Partnery Dnů krajů České republiky v Bruselu byly Zastoupení krajů ČR v Bruselu, Výbor regionů a česká delegace ve Výboru regionů.

²² Poslanec Evropského parlamentu (CZ) a předseda Svazu měst a obcí ČR.

²³ Poslanec Evropského parlamentu (CZ), v roce 2007 oceněn jako nejlepší člen Evropského parlamentu v oblasti regionální politiky.

²⁴ Poslanec Evropského parlamentu (NL) a prezident Asociace evropských příhraničních regionů.

²⁵ Náměstkyně generálního ředitele DG REGIO – pro Regionální politiku Evropské komise (SK).

²⁶ Šéf evropských programů územní spolupráce (UK).

²⁷ Předseda komise pro územní soudržnost Výboru regionů (DE).

²⁸ Vice-president komise pro územní soudržnost Výboru regionů (CZ).

²⁹ Člen Výboru regionů (UK).

³⁰ Člen Rady Jihočeského kraje (CZ).

³¹ Ředitel EU Office České spořitelny (CZ).

³² Ředitel Zastoupení Libereckého kraje v Bruselu (CZ).

³³ Poradce pro politiky EU (FR).

³⁴ Ředitel Zastoupení státu Badensko-Würtenbersko v Bruselu (DE).

³⁵ Ředitel evropských programů na Rozvojové agentuře pro Jihozápad Anglie (UK).

2.4. Neformální zasedání v Jihočeském kraji

2.4.1.

GYMNICH

27. – 28. března 2009

Ve dnech 27. a 28. března 2009 se uskutečnilo v Hluboké nad Vltavou neformální zasedání Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy – jednání ministrů a ministryň zahraničních věcí zemí Evropské unie přezdívané *GYMNICH*. Jednalo se o vůbec nejdůležitější zasedání Rady EU v průběhu českého předsednictví, nicméně průběh jeho jednání byl zastíněn a účast čelních představitelů ovlivněna pádem české vlády.

Hlavními organizátory akce byl Úřad vlády ČR a Ministerstvo zahraničních věcí. Úloha Jihočeského kraje měla pouze charakter doprovodného programu pro partnery a partnerky vedoucích delegací a novináře.

Součástí neformálního zasedání ministrů zahraničních věcí Evropské unie byl i kulturně-vzdělávací open-air festival, který se konal 27. března 2009 na náměstí Přemysla Otakara II. v Českých Budějovicích. Na pořádání festivalu se podílelo Zastoupení Evropské komise v České republice společně s Úřadem vlády České republiky. Na pořádání se měl podílet i Jihočeský kraj, ale nakonec zůstalo zabezpečení celé akce na dvou výše uvedených institucích.

Festival byl koncipován tak, aby zaujal diváky všech věkových kategorií, a proto vedle pohádek pro děti, tvořivých ateliérů, kvízů o Evropské unii nebo hudebních koncertů, bylo možné se zúčastnit i debaty s představiteli Evropské komise, Ministerstva zahraničních věcí České republiky či představiteli jednotlivých členských států. Součástí programu byly i besedy zaměřené na evropskou tematiku a určené především pro žáky středních škol, kteří tak měli jedinečnou příležitost debatovat právě s představiteli Evropské unie. Do programu byla zahrnuta i prezentace Jihočeského kraje, stejně tak jako prezentace dalších evropských regionů.

2.4.2.

Mezinárodní konference 20/5 let poté

4. – 5. května 2009

*Mezinárodní konference 20/5 let poté*³⁶ byla zahájena 3. května 2009 výstavou o železné oponě pod názvem „20 a pět let předtím“ v prostorách tábořského hotelu Orea. Výstava byla uspořádána ve spolupráci s Ústavem pro studium totalitních režimů a samotná konference byla uspořádána jako součást výjezdního zasedání komise COTER Výboru regionů.

Na konferenci 20/5 let poté, která se konala v jihočeském městě Tábor, se podílel Jihočeský kraj s Výborem regionů ve spolupráci s Evropskou komisí.

Hlavním cílem konference, které se zúčastnilo více jak 100 zástupců³⁷ regionů z celé Evropy, bylo kriticky zhodnotit vývoj v Evropě po pádu železné opony, ale i po rozšíření Evropské unie o nové členské země po roce 2004. Cílem Jihočeského kraje bylo představit strategii, která by umožnila vylepšit spolupráci mezi příhraničními oblastmi podél železné opony tak, aby tyto oblasti dosahovaly podobné prosperity a úrovně jako kraje/regiony ve vnitrozemí.

Jihočeský hejtman Jiří Zimola ve svém konferenčním příspěvku pronesl: *"Příkop, který se v těchto oblastech vybudoval za čtyřicet let, nejde jenom přemostit, ten je potřeba zasypat. Máme zájem do těchto hospodářsky slabých oblastí, ať už na české straně, nebo na straně německé či rakouské, investovat prostředky. Aby tam lidé chtěli bydlet, nacházeli práci, aby tam byla dobrá dopravní obslužnost, která bude fungovat i přes hranice."*³⁸

³⁶ 20 let po pádu železné opony, 5 let po vstupu do Evropské unie.

³⁷ Konference se zúčastnila řada významných evropských osobností a mezi vystupujícími byli např. Doris Ansari (UK), Jerzy Kropiwnicki (PL), Petr Osvald (CZ), Ludmila Rakušanová (CZ), Cyril Svoboda (CZ), Gábor Bihary (HU), Juraj Thoma (SK), Peter Mehlbey (DK), Markéta Reedová (CZ), Dietmar Brockes (NL), Dieter Friese (DE), Bernard Soulange (FR), Witold Krochmal (PL), Christian H.M. Ketels (UK), Michael Schneider (DE), Maria Borelius-Larson (UK), Katarína Matherňová (SK), Jan Maarten de Vet (BE) a řada dalších významných osobností.

³⁸ Rada Kraje 1023/2009 - Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu, str. 47.

Tato strategie by se samozřejmě měla týkat i ostatních postkomunistických příhraničních regionů, ať už na straně slovensko-maďarské, maďarsko-rakouské či polsko-německé.

Cílem této strategie je, aby všechny pohraniční regiony mohly čerpat zvýšené dotace z EU na svůj regionální rozvoj i po skončení programovacího období 2013 tak, aby mohly dosáhnout úrovně svých vnitrostátních regionů, ale i pohraničních regionů bývalé EU 15, zlepšit dopravní spojení a vytvořit nová pracovní místa. Je nutné zmínit, že tuto iniciativu v rámci Jihočeského kraje zahájil a její problematikou se dlouhodobě zabýval bývalý jihočeský hejtman Jan Zahradník.

Podporu této strategie si Jihočeský kraj získal i od vicepremiéra v demisi Alexandra Vondry, který uvedl: *"Jihočeši mají dobrý nápad, který přichází ve vhodnou dobu - dvacet let po pádu opony a pět let po rozšíření Unie. Je to příležitost podívat se, co se změnilo a co je ještě třeba zacelit. Navíc je nutné si uvědomit, že kolem roku 2020 už budeme Unii peníze spíše dávat než je získávat."*³⁹

Největší oporu této strategie by ovšem měla přinést eurokomisařka pro regionální politiku Danuta Hübner, která na konferenci přispěla svým příspěvkem o překonávání regionálních rozdílů. Na tiskové konferenci potvrdila, že tato strategie má její podporu, když pronesla: *„Změnila se ekonomická situace a myšlení lidí. Chceme jednoznačně posílit mezinárodní i meziregionální rozměr. Je proto na místě přemýšlet o dalších možných aktivitách a možnostech, které by se týkaly i bývalé železné opony. Hledat cesty, jak posílit kooperaci mezi jednotlivými územími. Velmi pozorně jsem si vyposlechla od hejtmana Zimoly záměry strategie a беру si toto téma za své. Budeme přemýšlet, jak uplatnit a zrealizovat tuto myšlenku.“*⁴⁰

³⁹ Rada Kraje 1023/2009 - Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu, str. 48.

⁴⁰ Rada Kraje 1023/2009 - Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu, str. 45.

2.5. Historicky kulturní projekt nadregionální povahy

Z jižních Čech až na konec světa

Zámek Blatná – La Grand-Place v Bruselu

29. března – 26. června 2009

Projekt *Z jižních Čech až na konec světa* si kladl za cíl propagovat myšlenku evropské integrace. Historicky se myšlenka jednotné Evropy opírá o historickou událost z 15. století,⁴¹ kdy český král Jiří z Poděbrad formuloval ideu a následně i praktický plán pro vytvoření mírové unie v evropských zemích. Ideu krále Jiřího z Poděbrad podpořilo v druhé polovině 15. století i poselstvo vedené jihočeským velmožem a královým švagrem Lvem z Rožmitálu z Blatné. Mise trvala dva roky a vedla z Čech až na španělský mys Finisterre. Touto cestou hledalo poselstvo českého krále podporu pro „Smlouvu o nastolení míru v celém křesťanstvu“, která byla vůbec prvním pokusem vytvořit unii evropských států. Mise českého krále je zaznamenána kronikáři a je odkazem vyspělosti národní kultury.

Na projektu, který má reflektovat české snahy o existenci jednotné Evropy již od druhé poloviny 15. století, se podílel Jihočeský kraj, město Blatná, zámek Blatná – vlastníci zámku rodina Hildprandt-Germenis, občanské sdružení Nobiscum Humanitas, European Ramblers's Association,⁴² Klub českých turistů a jeho zahraniční partneři, RERA a.s.,⁴³ Nebe s.r.o., Evropská komise – Generální ředitelství pro Kulturu, Úřad Vlády České republiky a Delegation Evropské komise v Praze.

Tento nadregionální projekt získal status oficiální doprovodné akce českého předsednictví Radě EU a nad projektem převzal záštitu Evropský parlament jménem

⁴¹ Poselstvo krále Jiříka z Poděbrad vyrazilo z nádvoří hradu v Blatné na podzim 1465. Čtyři desítky šlechticů a rytířů pod vedením panovníkova švagra Lva z Rožmitálu vyjely do světa, aby obnovily dobré jméno českého království, které nemělo po drancování husitských vojsk zrovna nejlepší pověst. Výprava trvala dva roky. Vedla přes německé země a Nizozemí do Anglie, pak přes Francii do Španělska, kde poselstvo došlo až k mysu Finis terrae, jehož název znamená v latině konec světa a o němž se skutečně věřilo, že koncem světa je a že dál už je jen moře. Výprava dále pokračovala do Portugalska, odkud se Lev z Rožmitálu s ostatními šlechtici vydal přes Itálii a Rakousy zase zpátky domů do Čech. Cestu zaznamenal zeman Václav Šašek z Biřkova a jeho cestopisný deník je prvním českým cestopisem.

⁴² Evropská asociace turistických klubů.

⁴³ Regionální rozvojová agentura.

prezidenta Hans-Gert Pötteringa, evropský komisař Ján Figel,⁴⁴ místopředseda Vlády České republiky Alexandr Vondra a prezident Evropské asociace turistických klubů Jan Havelka.

Poselstvo bylo slavnostně zahájeno dne 29. března 2009 při příležitosti neformálního zasedání ministrů zahraničních věcí – *GYMNICH*. Na počest projektu byla na zámku Blatná 9. května zasazena „Lípa Evropy“ jako symbol propojení české a evropské identity.

Výprava novodobého poselstva tvořená členy evropských turistických klubů, historiků, herců, ale i hudebníků a artistů divadla Continuo se vydala na svou pouť, kterou završila 25. června v Bruselu. Poselstvo 21. století následovalo cesty a místa, které v 15. století navštívila výprava českého krále. Putování provázela řada zastavení, setkání turistů se starosty měst, společenských akcí, ale i pouličních představení v podání divadla Continua. Celá akce novodobého poselstva se těšila velké publicitě, zejména v tisku, rozhlasu, ale i televizi.

Dle statistiky prezidenta Evropské asociace turistických klubů pana Jana Havelky zdolali poutníci celkem 1 420 km. Během své cesty se setkali s více než 50 představiteli měst – radními a starosty a velikého ohlasu získali především na své cestě po Německu.

Poselstvo 21. století ušlo dlouhou trasu, která byla rozdělena do 77 etap, z toho 66 etap v zahraničí a 11 etap po Česku.⁴⁵ Na české straně měl pochod podobu otevřené akce, do které se mohl zapojit libovolný počet poutníků, stejně tak jako v zahraničí. V zahraničí se vystřídalo šest skupin po devíti českých turistech, kteří tvořili základ poselstva a střídali se po zhruba dvoustakilometrových úsecích. Na rozdíl od poselstva Lva z Rožmitálu nejeli však turisté na koni, ale šli po značených turistických stezkách pěšky. Turisté ušli denně zhruba 20 kilometrů. Na německé straně se do spolupráce zapojilo 14 turistických klubů a společně s nimi také jeden klub holandský a jeden vlámský. Poselstvo se tak vydalo přes Českou republiku,⁴⁶ Německo a Holandsko až do Belgie, kde po třech měsících završilo svou cestu v Bruselu. Výprava krále Jiřího z Poděbrad měřila přes sedm tisíc kilometrů, ale v rámci projektu Z jižních Čech až na konec světa byla trasa upravena tak, aby lemovala hlavní historickou osu a završila

⁴⁴ Komisař Evropské komise (SK) v oblasti vzdělanosti, odborné přípravy, kultury a mnohojazyčnosti pro funkční období 2004-2009.

⁴⁵ Komplexní seznam navštívených měst je uveden v příloze.

⁴⁶ Česko-německou hranici tvořilo město Cheb.

své putování v Bruselu. Praktickým výsledkem pochodu měla být nová a do systému evropských průvodců zanesená historická trasa, kterých na území Evropy existuje devět a které jsou pravidelně navštěvované evropskými turisty.

Vize Jiřího z Poděbrad o jednotné Evropě bez hranic, o Evropě se společnou obranou, ale i společnými orgány dokládá, že české země byly ve středověku velice vyspělé a iniciativa Jiřího z Poděbrad se Evropské unii podařila naplnit až podepsáním Římských smluv 25. března 1957, tedy téměř o pět set let později. Myšlenka tohoto projektu měla za cíl připomenout, že právě Česká republika, ačkoli je v Evropské unie relativně novým členem, má ve své historii hluboko zakořeněné evropské integrační snahy a nebyť nepříznivého vývoje po druhé světové válce a dopadu studené války na naši zemi, pravděpodobně by Československo bylo u zrodu Evropských společenství s ostatními evropskými zeměmi.

Celý projekt byl doprovázen divadelní inscenací, kterou pro tuto jedinečnou příležitost připravilo Divadlo Continuo a které se svým dílem putovalo společně s poutníky po stopách výpravy krále Jiřího z Poděbrad vedenou Lvem z Rožmitálu. Za povšimnutí stojí i fakt, že na divadelním představení se podíleli herci a herečky z Česka, Itálie, Řecka, Španělska a Švýcarska a tím pádem i toto představení získalo nadnárodní charakter typický pro tento projekt. Námětem představení je představení života manželek, milenek a sester evropských hrdinů na jejich cestě Evropou. Premiéra se uskutečnila 25. dubna 2009 v Norimberku a následovaly další evropská města včetně Českých Budějovic, kde bylo možné divadlo shlédnout poslední červnový večer, tedy 30. června 2009 na Piaristickém náměstí.

V průběhu projektu byla vytvořena i výstava, která reflektuje myšlenky evropské integrace. Výstava nese název „*Evropa – formování myšlenky*“ a společně se Stálou kanceláří Jihočeského kraje v Bruselu se na ní podílel i Generální sekretariát Rady EU. Předmětem výstavy je poukázat na skutečnost, že idea o sjednocení Evropy sahá hluboko do minulosti, tedy až do 15. století. Česká republika patřila mezi hlavní iniciátory evropské integrace již od středověku. Výstava byla prvně představena na zámku v Blatné, kde setrvala až do konce měsíce února 2010. Budova Rady Evropské unie – Justus Lipsius byla dalším místem, kde bylo možné výstavu shlédnout.

Výstava *Evropa – formování myšlenky* si získala mimořádnou podporu z řad evropských i českých institucí. Záštitu nad projektem převzal Ján Figel', Hans-Gert Pöttering, Alexandr Vondra, Jan Havelka, ale i kardinál Miroslav Vlk. Projekt byl podpořen i dalšími významnými osobnostmi jako například Javierem Solanou, José Manuelem Barrosou, Karlem Schwarzenbergem, Günterem Glosem, Reginou van Dinther, Barbarou Stamm a mnoha dalšími evropskými převážně německými politiky.

2.6. Nerealizované akce

L'Europe croît des racines locales

20. února 2009

Konání výstavy „*Evropa roste z místních kořenů*“ byla několikrát přeložena, ale kvůli komplikacím, ke kterým docházelo v průběhu odsouhlasení jejího složení, byla nakonec odvolána. Výstava měla představit v Bruselu cyklus fotografií, maleb a plastik lidové tvorby a sakrální architektury.

Tato výstava byla připravována ve spolupráci s francouzským regionem Bretaň a městem Lorient, která je partnerským regionem Jihočeského kraje a město Lorient partnerským městem Českých Budějovic.

Výjezdní zasedání dopravních atašé stálých zastoupení v Bruselu

24. – 26. června 2009

Jihočeský kraj se ucházel o možnost hostovat na jeho území zasedání a doprovodný program pro představitele stálých zastoupení v Bruselu zodpovědných za oblast dopravy. Realizace přípravy tohoto programu měla být náhradou za neuskutečněné jednání neformální rady ministrů dopravy, které se nakonec na rozhodnutí Vlády České republiky uskutečnilo v Ostravě.

Zasedání dopravních atašé se mělo konat ve městě Český Krumlov a pro sportovní doprovodný program byla vymezena oblast Lipenské přehrady. Nicméně nakonec Ministerstvo dopravy České republiky zvolilo pro realizaci této akce Liberecký kraj.

3. Analýza dopadu jednotlivých akcí

Záměrem třetí kapitoly je zhodnotit dopad jednotlivých projektů Jihočeského kraje v rámci doprovodného programu Českého předsednictví v Radě EU. Tato kapitola je rozdělena do 9 částí a zaměřuje se i na finanční analýzu jednotlivých projektů. Kromě hodnocení jednotlivých aktivit jsem se zaměřila i na reakce některých denníků, hodnocení politiků či jiných významných osobností, které se projektů zúčastnili, ale i důvodů, které vedly Jihočeský kraj k volbě daného tématu nebo uspořádání té či oné výstavy.

3.1. Dan Bárta a Illustratosphere

Výstava fotografií vážek a koncert Dana Barty s Illustratosphere byly zahajovacími akcemi Stálého zastoupení Jihočeského kraje v Bruselu. O této události informovalo hned několik celostátních deníků, jako například Právo, Lidové noviny nebo regionální deník Českobudějovické listy.

Zatímco Českobudějovický deník a Právo informovaly o konání výstavy a následného koncertu již dva dny před samotným zahájením výstavy a následného koncertu, redakce Lidových novin naopak shrnula úspěch pořádané akce a v rubrice Kultura otiskla rozhovor s frontmenem skupiny Illustratosphere Danem Bártou.

Českobudějovický deník i deník Právo titulovaly článek v souvislosti s pětiletým výročím Stálého zastoupení Jihočeského kraje v Bruselu⁴⁷ a ve svých článcích poukázaly na dosažené úspěchy Stálého zastoupení během svého působení v Bruselu. Mezi nejvýznamnější projekty patří zařazení železničního koridoru z Prahy do Českých Budějovic a Linze do prioritních projektů dopravní infrastruktury TEN – T. Významně se také Zastoupení podílelo na decentralizaci řízení regionálních operačních programů pro časové období 2007 – 2013, díky čemuž mohou kraje dosáhnout na vyšší dotace z fondů Evropské unie.⁴⁸

⁴⁷ Českobudějovický deník – Jihočeši úřadují v Bruselu už pět let.

Právo – Jihočeský kraj má už téměř pět let zastoupení v Bruselu.

⁴⁸ Tato hranice se zvýšila z původních 8 % na 20 %.

Lidové noviny nazvaly článek „Bárta v Bruselu roztleskal židle“, což už samo odráží úspěch samotné akce. Ačkoli se koncert konal v divadelních prostorách a návštěvníci koncertu se tedy nemohli nechat strhnout rytmem, podařilo se obecnostvo alespoň roztleskat mixem skladeb, jejichž play-list byl Bártou a jeho kapelou speciálně vybrán pro divadelní prostředí. Koncert měl mimořádný úspěch a publikum nebylo pouze české, ale i zahraniční. Sám Dan Bárta zhodnotil vystoupení své skupiny velice pozitivně.

Ačkoli se deníky více nezmiňují o výstavě vážek, z vlastní zkušenosti vím, že i tato výstava byla velice kladně přijata a fotografie vážek byly v budově Generálního ředitelství pro Životní prostředí Evropské komise vystaveny ještě měsíc po jejím zahájení. Většina obrazů, ale i knih o českých vážkách, které disponovaly i anglickými popisky, tak byly velmi rychle rozprodány především mezi zaměstnanci Evropské komise.

Odhadovaný rozpočet na konání této výstavy a koncertu byl odhadován na 400 000 Kč, z toho podíl Jihočeského kraje činil 50 % z odhadovaného rozpočtu. Skutečně vynaložené náklady dosáhly 247 827 Kč.⁴⁹ Na spolufinancování se vedle Jihočeského kraje podílela i Evropská komise a její Generální ředitelství pro životní prostředí, společnost Tradiczech o.s. a České centrum v Bruselu.

3.2. CZ UNESCO+

Další série výstavy, tentokrát více jak pěti desítek velkoformátových grafik milevského rodáka Františka Doubka, nemohla najít exkluzivnější místo pro svou vernisáž, která byla slavnostně zahájena 30. ledna. Vystavené grafiky zdobily hlavní budovu, ale i výtahy Evropské komise – Berlaymontu do konce února 2009. Námětem obrazů byly nejenom české a moravské památky zařazené do seznamu kulturního dědictví UNESCO, ale také ostatní evropská města, portréty panovníků a erbů české šlechty.

Ani tato výstava neušla pozornosti českých medií a o jejím konání informovala například Mladá fronta Dnes, Písecký deník, Právo nebo Jihočeské listy. Deníky se kromě kladné kritiky a hodnocení přínosu jihočeského grafika Františka Doubka pro Českou republiku zaměřily na kladné hodnocení českých a evropských politiků,

⁴⁹ Rada kraje 1023/2009 – Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu. Zpráva Rady Kraje je součástí přílohy této bakalářské práce.

kteří se této vernisáži osobně zúčastnili. Sám premiér výstavu zhodnotil slovy: „Jedním z cílů naší prezentace je ukázat Evropě, že máme společnou historii, a hlavně, že Česká republika je moderní zemí s velkým potenciálem v oblasti kreativity, vědy a výzkumu.“⁵⁰

Jihočeský kraj chtěl výstavou o architektonickém dědictví představit Evropě naši zemi jako místo a společnost, která již od středověku patřila k vyspělým a významným kulturním střediskům evropského kontinentu a myslím si, že se mu tato myšlenka povedla zrealizovat.

Odhad rozpočtu na výstavu UNESCO+ se pohyboval okolo 800 000 Kč. Tato akce byla finančně nákladná už z hlediska logistiky, kdy samotná doprava z Čech do Bruselu a zpět včetně pojištění výstavy tvořily významnou položku celého rozpočtu. Jihočeský kraj se podílel na tomto rozpočtu 300 000 Kč. Zbytek financí byl zajištěn ze státního rozpočtu a sponzoringu. Konečná výše nákladů ale nakonec nepřesáhla ani polovinu rozpočtu a skutečné náklady byly 369 685 Kč.⁵¹

3.3. Jižní Čechy známé i zapomenuté

Záměr této výstavy byl naprosto jedinečný. Sto let staré fotografie z ateliéru Josefa Seidla ilustrují česko-rakousko-bavorské pohraničí a vyobrazují pravdivé soužití obyvatelstva, které zde žilo. Výstava upozornila na problematiku především ekonomické, ale i sociální zaostalosti, kterými pohraniční regiony po pádu železné opony nadále trpí a jejichž úroveň nedosahuje kvality a standardu ostatních regionů.

Cílem této výstavy bylo upozornit na důležitost kohezní politiky pro tyto regiony tak, aby mohly být následky železné opony postupně odstraňovány, aby byla zlepšena dopravní infrastruktura, která by vedla k posílení atraktivity pohraničních regionů, a která by následně přilákala domácí a zahraniční investory. Navýšením pracovní nabídky by se postupně podařilo snižovat zvýšenou nezaměstnanost a odstraňovat regionální rozdíly. Pohraničním regionům by se prostřednictvím kohezní politiky mohlo podařit dostat se na úroveň ostatních regionů.

⁵⁰ Deník Právo, 3.února 2009, str. 13.

⁵¹ Rada kraje 1023/2009 – Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu.

Výstava byla představena u příležitosti konání diskusního fóra věnovanému právě podobě Kohezní politiky po roce 2014. Jako velmi pozitivní shledávám i místo, kde byla expozice vystavena, tedy sídlo Výboru regionů. Tato evropská instituce, která zastává především nápomocnou funkci pro hlavní evropské instituce, je ale zároveň nejdůležitější evropskou institucí v oblasti regionální politiky a podpory evropských regionů. To, že na jejím zahájení pronesl proslov sám prezident Výboru regionů Luc Van den Brande, potvrzuje vážnost a smysluplnost celého projektu – semináře Kohezní politiky i samotné expozice, která její potřebu pomocí dobových fotografií potvrdila.

Na konání výstavy Jižní Čechy známé i zapomenuté upozornil například Českobudějovický deník, Mladá fronta Dnes, Právo. Všechny deníky zaměřily svou pozornost na unikátnost Seidlových snímků a jedinečný odkaz, který tyto snímky v sobě zachycují.

Myslím, že až budoucnost příštích let nám ukáže, zda-li nám efektivní spolupráce regionů podaří smazat rozdíly mezi nimi samotnými a vyrovnat úroveň pohraničních regionů.

Rozpočet na výstavu fotografií byl připraven společně i s odborným seminářem Kohezní politiky a byl odhadnut na 150 000 Kč. Skutečné náklady nepřesáhly 152 000 Kč.⁵² Náklady oproti výstavě UNESCO+ byly o poznání nižší, důvodem byl jednak fakt, že se jednalo o fotografie, které nemusely být složitě pojišťovány a ani rámovány, ale i doprava byla jednodušší.

3.4. Dvacítky: generace nové Evropy

Výstava „*Twenties: Generation new Europe*“ – *Dvacítky: generace nové Evropy* byla organizována jako oslava patnáctého výročí existence Výboru regionů a zároveň jako oficiální ukončení série odborných seminářů, na kterých se podílelo pět českomoravských krajů.

Záměrem této výstavy bylo poděkovat za podporu a poskytnuté technické i odborné zázemí, které českým krajům Výbor regionů poskytl. Prezident této evropské instituce Luc Van den Brande ocenil příspěvek českých krajů, ale i vybraná témata,

⁵² Rada kraje 1023/2009 – Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu.

kteřá korespondovala s aktuální politikou Výboru regionů. Všechny konané konference sklidily velký úspěch a byly vždy hojně navštěvovány ostatními evropskými představiteli. V historii předsednictví členských států EU tak vůbec poprvé zorganizovaly samy kraje sérii odborných konferencí. České kraje prokázaly značnou sílu a schopnost spolupracovat a podílet se na politice svých regionů.

Tuto snahu ocenil i Luc Van den Brande, který při závěrečném slavnostním aktu nejen poděkoval za dílo, které české kraje věnovaly Výboru regionů jako trvalou upomínku na zapojení českých krajů do Předsednictví ČR v Radě EU během roku 2009, ale zároveň pronesl: „*Iniciativa CzechReg Days dovolila českým regionům uskutečnit nezapomenutelný regionální příspěvek k českému předsednictví. Ukázali jste, že společná spolupráce přináší přidanou hodnotu a že je to také cesta, kterou bychom měli pokračovat při vytváření společné Evropy – společenství se všemi stupni řízení.*“⁵³

Udělení ceny, na jejímž vyhodnocení se podílela mezinárodní porota v čele s předsedou Evropského parlamentu, bude navždy připomínat iniciativu českých krajů v oblasti regionálních politik a bude tak trvalou kulturní památkou a stopou, připomínající české předsednictví.

Podíl Jihočeského kraje na rozpočtu výstavy Dvacítky: generace nové Evropy byl stanoven na 150 000 Kč, ale skutečné náklady činily pouze 12 528 Kč, čímž došlo k výraznému uspořené nákladů.⁵⁴ Finanční spoluúčast ostatních krajů se mi bohužel nepodařila získat.

3.5. Ema Destinová – cognita et incognita

Zařazením slavné osobnosti chtělo Zastoupení hlavního města Prahy společně s Jihočeským krajem připomenout život slavné operní pěvkyně a zároveň všestranně vzdělané osoby. Odkazem této výstavy bylo připomenout i dalším generacím život této jihočeské rodačky. Vzhledem k tomu, že se Ema Destinová stala celosvětově uznávanou pěvkyní a působila řadu let především v zahraničí, předmětem výstavy bylo seznámit či připomenout evropským spoluobčanům její české kořeny.

⁵³ Newsletter VI, květen 2009, Výbor regionů.

⁵⁴ Rada kraje 1023/2009 – Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu.

Myslím si, že je důležité, abychom nezapomínali na slavné osobnosti našeho života, které se významně podíleli na formování české historie i národa.

Finančně se na této výstavě spolupodílelo hlavní město Praha a Jihočeský kraj. Podíl Jihočeského kraje, který přesahoval částku 100 000 Kč, byl plně využit.⁵⁵

3.6. Dny krajů České republiky – KOHEZNÍ POLITIKA 2014

Cílem semináře *Kohezní politika 2014*, který Jihočeský kraj připravil v rámci Dnů krajů České republiky, bylo pokusit se zmapovat názory na její podobu a aplikaci po roce 2013. Představením této konference se Jihočeský kraj zhostil nelehkého úkolu, protože nalezení konsensu v podobě integrované rozvojové strategie není jednoduchý úkol.

Podle slov ředitele Stálého zastoupení Jihočeského kraje Petra Šebka nešlo Jihočeskému kraji pouze o uspořádání odborné přednášky na téma kohezní politiky a její podoby po roce 2013, ale také o zhodnocení a shrnutí názorů na Zelenou knihu o územní soudržnosti.⁵⁶ Své postoje k tomuto tématu zpracovávaly jednotlivé členské státy, evropské instituce, ale i některé regiony. Účastníci jihočeského semináře tvořili průřez napříč těmito státy, organizacemi i regiony a vyjádřili svůj postoj a očekávání, která v souvislosti s územní soudržností mají.

Jednou z hlavních myšlenek, kterou ve svém příspěvku za Jihočeský kraj představil František Štangel, bylo zaměření budoucí politiky soudržnosti na posílení spolupráce regionů a součinnosti teritorií, kterými procházela železná opona, a které si i nadále nesou pozůstatky totalitního režimu. Smyslem této politiky je eliminovat následky tohoto režimu a pracovat na zapojení společenských a obchodních kontaktů na obou stranách hranice. Pouze efektivně prováděná politika soudržnosti může pomoci těmto regionům překonat následky totality.

Hlavní řečníci konference se shodli na tom, že je třeba ujasnit si budoucnost kohezní politiky včetně jejich cílů, priorit a filozofie – zda-li se má zaměřit na odstraňování stávajících disparit nebo spíše na prevenci před vznikem disparit nových, včetně hledání odpovědi jejího finančního zaštitění. Důležité je, aby nová podoba kohezní politiky

⁵⁵ Rada kraje 1023/2009 – Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu.

⁵⁶ Zelenou knihu k územní soudržnosti vydala Evropská komise v roce 2008.

i po roce 2013 byla schopna reagovat na skutečné potřeby evropských regionů. Překonávání rozdílů mezi regiony a zajišťování úzké vazby a vzájemné spolupráce mezi nimi by se mělo stát hlavním pilířem územní soudržnosti. Jako příklad úspěšné územní spolupráce zazněla na semináři Strategie pro Dunaj⁵⁷ nebo Strategie pro Baltské moře.⁵⁸ Obě tyto strategie založené na podpoře socio-ekonomických struktur překonávají hranice svých členských států a posilují a vylepšují svou územní spolupráci a přispívají tak k vzájemnému regionálnímu rozvoji.

O úspěšnosti a důležitosti diskutovaného tématu svědčí i široké spektrum přednášejících, ať už z řad Evropského parlamentu, Evropské komise, Výboru regionů či národních organizací, kteří svými zkušenostmi, ale i odbornými poznatky přispěli k řešení otázek související s podobou kohezní politiky po roce 2013. Někteří vystupující potvrdili, že závěry, ke kterým se v průběhu semináře došlo, budou sloužit jako příspěvek k evropské debatě o budoucnosti kohezní politiky. Toto ocenění je důkazem toho, že Jihočeský kraj vybral problematikou přeshraniční územní spolupráce relevantní téma, které se ho nedotýká pouze okrajově, ale naopak v dalších letech mu může přinést pozitivní dopad v oblasti socio-ekonomického rozvoje.

Finanční analýza tohoto semináře byla spojena s výstavou Jižní Čechy známé a zapomenuté, která byla její součástí.

3.7. GYMNICH

Městečko Hluboká nad Vltavou mělo tu čest hostit na jaře 2009 zasedání ministrů zahraničí Evropské unie, přezdívané podle německého hradu Gymnich, kde se poprvé v roce 1974 toto zasedání konalo. Za Českou republiku se stal hostitelem ministr

⁵⁷ Myšlenka Evropské strategie pro Dunaj byla poprvé zmíněna během Evropského týdne regionů a měst (Open Days v Bruselu) v roce 2008 Danutou Hübnerovou. Tato strategie je založena na třech propojených pilířích:

- zlepšení propojitelnosti a komunikačních systémů (doprava, energie, informační společnost)
- ochrana životního prostředí a předcházení přírodních rizik.
- posílení sociálně-ekonomického rozvoje.

Její začátek je plánován na rok 2011.

⁵⁸ Na Strategie pro Baltské moře se podílí 8 členských států EU a tato strategie má za cíl posílit oblast s udržitelným životním prostředím, v oblasti prosperující, dostupnou, atraktivní a bezpečnou. Cílem strategie bylo přispět k řešení naléhavých ekologických problémů Baltského moře. Strategii Komise přijala dne 10. června 2009.

zahraničních věcí Karel Schwarzenberg, nicméně účast ministrů zahraničí z ostatních zemí byla ve velké míře nahrazena jejich náměstkyně. Důvodem byl pád vlády Mirka Topolánka, který ve velké míře poznamenal průběh celé akce a snížil tak i vážnost České republiky jako evropského hráče.

Hlavním tématem jednání ministrů zahraničí byly aktuální otázky Evropské unie, a to především ratifikace Lisabonské smlouvy a situace na západním Balkáně. Přijetí Lisabonské smlouvy bylo spojeno s otázkou dalšího rozšiřování Unie, protože státy jako Francie či Německo stály proti dalšímu rozšiřování unie, dokud se minimálně nepodaří EU přijmout základní institucionální rámec, jaký mu Lisabonská smlouva nabízí.⁵⁹ Proti této námitce se postavil například britský ministr David Miliband, švédský ministr Carl Bildt, ale i Karel Schwarzenberg, kteří se shodli na tom, že Unie by měla být otevřená zemím západního Balkánu, protože tyto země byly vždy součástí Evropy a samotná historie je důkazem toho, že větší Unie se také stává Unií silnější. Tuto myšlenku podpořil i eurokomisař pro hospodářské a měnové záležitosti Olli Rehn a vysoký představitel pro Společnou zahraniční a bezpečnostní politiku Javier Solana. Bylo zřejmé, že Lisabonská smlouva byla smlouvou budoucnosti a bylo nutné se zasadit o to, aby se některé členské státy neuchylovaly k politickému protekcionismu a podpořily rozšiřování Unie i o balkánské země. Tyto závěry byly hlavními závěry summitu zvaného Gymnich.

Na pořádání tohoto summitu se měl podílet Jihočeský kraj společně s Ministerstvem zahraničí ČR, ale nakonec se pořádání plně zhostilo pouze ministerstvo. Pro konání akce byl využit zámek Hluboká nad Vltavou a Alšova jihočeská galerie. Vzhledem k náročným přípravám byl zámek uzavřen již měsíc před konáním samotné akce a celková doba uzavření zámku dosáhla téměř měsíce a půl. Znovu zprovozněny byly například původní schwarzenberské toalety a některé místnosti prošly rekonstrukcí.

Přínosem Jihočeského kraje byla i možnost využít letiště v Plané u Českých Budějovic, které se tak stalo důležitým dopravním uzlem mezi Prahou a Hlubokou nad Vltavou. Jihočeský kraj se postaral o doprovodný program pro manželky a partnery ministrů a ministryň. Jejich program byl zahájen návštěvou Musea Fotoateliér Seidel⁶⁰

⁵⁹ V průběhu zasedání Gymnichu nebyla Lisabonská smlouva ratifikována ve čtyřech zemích, a to v Irsku, České republice, Polsku a Německu.

⁶⁰ Výstavu fotografií Seidla Jižní Čechy známé a neznámé bylo možno shlédnout i v prostorách Výboru regionů v Bruselu během měsíce února 2009.

v Českém Krumlově a jako originální dárek, který jim po prohlídce města a zámku předal starosta Luboš Jedlička, byla unikátní společná fotografie, která byla vytvořena sto let starým přístrojem. Zvláštní program připravilo i město Hluboká nad Vltavou, jako například výlet do Poněšického lihovaru nebo Staré Obory.

Zázemím tiskového centra byla Jízdárna Alšovy jihočeské galerie a podle informací Euroskopu ze dne 30. března 2009 se neformálního setkání ministrů zahraničních věcí EU účastnilo na 292 novinářů.⁶¹ Účast takového počtu novinářů dokládá vážnost a prestiž daného zasedání, a proto si odvažují tvrdit, že to byl jeden z hlavních důvodů, proč se nakonec o jeho záštitu Ministerstvo zahraničí ČR nechtělo dělit s Jihočeským krajem.

Nicméně fakt, že se Jihočeský kraj nemohl přímo podílet na organizaci jednání Gymnichu, neznamená, že by konání tak významné akce nemělo přímý dopad i na něj. Jihočeský kraj je výrazně orientován na turistiku, a proto z dlouhodobého hlediska měl jedinečnou možnost ukázat krásu svého kraje a nalákat tak k další návštěvě. Kladný dopad na konání tohoto summitu zaznamenaly především hotely v Hluboké nad Vltavou a v Českých Budějovicích, které tak zvýšily své procento obsazenosti i mimo hlavní turistickou sezónu.

Skutečné náklady na konání neformálního zasedání ministrů zahraničních věcí tvořily nakonec jednu z nejnižších položek rozpočtu, kdy celkem náklady Jihočeského kraje nepřesáhly 35 905 Kč z původně plánovaných 750 000 Kč.⁶² Úspory bylo dosaženo vzhledem k tomu, že hlavní záštitu nad konáním neformálního zasedání stejně jako doprovodným festivalem převzal Úřad vlády ČR společně s Ministerstvem zahraničních věcí.

3.8. Mezinárodní konference 20/5 let poté

Tato konference se z hlediska svého významu řadí mezi nejdůležitější akce, které na půdě Jihočeského kraje proběhly. Obecně je za nejdůležitější akci považován Gymnich a Poselstvo, ale osobně se domnívám, že z hlediska dlouhodobé perspektivy

⁶¹ 136 novinářů z České republiky a 156 novinářů ze zahraničí.

⁶² Rada kraje 1023/2009 – Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu.

a budoucnosti by mohla mít právě tato konference největší a pozitivní dopad pro Jihočeský kraj. Pokud by se povedlo naplnit myšlenku a strategii, kterou na konferenci představil jihočeský hejtman Jiří Zimola, a která získala podporu od vicepremiéra v demisi Alexandry Vondry, ale především i eurokomisařky Danuty Hübner, získal by nejen Jihočeský kraj, ale i ostatní kraje podél železné opony od Baltu až k Jadranu, finanční podporu využitelnou pro svůj rozvoj i po roce 2013. Díky této speciální podpoře by se kraje podél bývalé železné opony staly zvláštním územím, do kterého by proudily dotace z Evropské unie i po skončení programovacího období.

Konference připomněla historický aspekt rozšiřování Evropy po dlouhém období konfliktů a jejím rozdělení na západ a východ. Oceněn byl také vliv rozšiřování Evropské unie a výhod, které z toho plynou pro občany v celé Evropské unii. Připomenuty byly také politické, hospodářské a sociální úspěchy, ke kterým v uplynulých dvaceti letech země Evropské unie dospěly. Bezproblémového přechodu bývalých komunistických zemí za železnou oponou bylo dosaženo zvláště díky evropské integraci a solidaritě, respektování základních svobod, demokracie, zásad pro fungování právního státu a respektování lidských práv.

Zásadní roli sehrála i politika soudržnosti EU, bez níž by proces rozšiřování nových členských zemí nebyl prakticky možný. Vedle peněz plynoucích ze strukturálních fondů je zásadní i spolupráce na meziregionální úrovni a následné posílení spolupráce regionálních orgánů s orgány Evropské unie. Cílem EU prostřednictvím aplikace politiky územní soudržnosti je dosáhnout srovnatelných životních podmínek pro všechny občany Evropské unie bez ohledu na to, kde žijí nebo pracují. Tento politický cíl je spjat s cílem hospodářské a sociální soudržnosti.

Pevná přeshraniční spolupráce jako nový nástroj Evropského seskupení pro územní spolupráci (ESÚS)⁶³ by přinesla nový podnět územní spolupráce a pomohla by regionům jak ve východní, tak i ve střední Evropě překonat vnitřní rozdíly a prohloubit svůj integrační proces.

⁶³ Cílem evropských seskupení pro územní spolupráci je usnadňovat a podporovat přeshraniční, mezinárodní a meziregionální spolupráci. ESÚS umožňuje vznik seskupení regionálních a místních orgánů z různých členských států, aniž by předtím bylo třeba podepsat mezinárodní dohodu a ratifikovat ji národními parlamenty. Členské státy však musí dát svůj souhlas s účastí členů ze svého území.

Evropská unie, ale i členské státy EU byly vyzvány k podpoře evropské politiky soudržnosti po roce 2013 a k vytvoření strategie Evropské unie pro odstranění následků železné opony.

Příprava mezinárodní konference 20/5 let poté vyžadovala nejen profesionální organizační přípravu, ale také z hlediska financí se jednalo o náročnější akci. Jihočeský kraj se rozhodl pro tuto konferenci vyčlenit ze svého rozpočtu 2 500 000 Kč, ale finančně se na konferenci také podílela Evropská komise a Výbor regionů. Finální náklady, které Jihočeský kraj do této konference investoval, dosáhly výše 1 606 259 Kč.⁶⁴

3.9. Z jižních Čech až na konec světa

Netradiční putování nazvané *Z jižních Čech až na konec světa* připomnělo mírové poselství vedené Lvem z Rožmitálu. Idea uskutečnit tento projekt se prokázala jako jedinečná příležitost připomenout historii z 15. století a zároveň navázat na stopy mírového poselství Jiřího z Poděbrad. Tento projekt, který měl za cíl připomenout kořeny české historie provázané s myšlenkou formování jednotné Evropy, zajisté patřil k nejvýznamnějším a nejambicióznějším projektům, který Jihočeský kraj připravil v rámci svého doprovodného příspěvku.

Myšlenka mírového poselstva a společné Evropy je natolik významná, že si projekt získal velkou popularitu nejen u nás, ale i v zahraničí. Řada českých, ale i zahraničních médií představila tuto akci a zajímala se i o její průběh. Dokladem jsou televizní záznamy České televize, rozhlasové zprávy Českého rozhlasu, Euroskopu, českého portálu EU2009.cz a řady celostátních i regionálních deníků.

Z hlediska kulturních akcí se jistě jedná o nejdůležitější projekt, kterého se v rámci předsednictví Radě EU Jihočeský kraj zhostil. Dokázal tak skloubit historický odkaz – vizi sjednocené Evropy se současností, připomenout, že Česká republika není zdaleka takovým nováčkem, za jakého může být považována, a zapojit do společného projektu lidi z celé Evropy, ať už to byli turisté nebo divadelníci z Teatro Cotinuo, kteří průběh celé akce doprovázeli. Jihočeskému kraji se podařilo sjednotit Evropu v rámci historicko-kulturního projektu na téměř tři měsíce a dokázal si tím získat podporu od nejvyšších představitelů

⁶⁴ Rada kraje 1023/2009 – Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu.

evropských institucí, ale i českých představitelů. Podpora získaná od kardinála Miroslava Vlka, ale i například Javieru Solany patří k největším uznáním, které mohl Jihočeský kraj za svůj projekt získat. Z mého pohledu se Jihočeskému kraji podařilo naplnit principy fungování Evropské unie v praxi a za to si jistě zaslouží velký obdiv.

Poselstvo zakončilo svou cestu v Bruselu, kde desetičlennou skupinu českých turistů přivítal zástupce Evropské komise Ján Figel', kterému účastníci pochodu předali kopii smlouvy o nastolení míru v celém křesťanstvu – dokumentu, který poslal v 15. století Jiří z Poděbrad ostatním evropským panovníkům.

Neobyčejně pozitivní ohlas si projekt získal ale i ve Španělsku, kde se památce Lva z Rožmitálu a krále Jiřího z Poděbrad dostalo velké pocty. Na jejich počest byla na severozápadním mysu autonomní oblasti Galicie, u města Finisterre, umístěna bronzová pamětní deska. Toto španělské místo se tak stalo symbolem, kde stanulo české poselstvo a zanechalo tak svou památku pro další generace. Na organizaci této události se podílelo České centrum a zastupitelský úřad v Madridu společně s radnicí města Finisterre.

Umístění pamětní desky předcházely slavnostní průvod po svatojakubské stezce, který vedly divadelní loutky v nadživotní velikosti. Tyto loutky ztělesňovaly osobnosti poselstva 15. století a připomínaly její ideu. K významu celé akce pronesl proslov i český velvyslanec ve Španělsku, zástupci autonomní vlády Galicie, ale i například nositel Nobelovy ceny za astrofyziku James Cronin.

Na tomto památníku stojí ve španělském jazyce společně se státním znakem České republiky tento text: „*Na památku mírové mise českého krále Jiřího z Poděbrad, který tuto misi uskutečnil mezi roky 1465 až 1467 a kterou vedl Lev z Rožmitálu. U příležitosti předsednictví České republiky Radě EU. 30. května 2009.*“⁶⁵

Realizace tohoto projektu byla ze všech realizovaných akcí Jihočeským krajem finančně nejnáročnější. Vedle Jihočeského kraje poskytly finanční záštitu i partneři, kteří se na pořádání této akce spolupodíleli⁶⁶ a částečně byl také program financován

⁶⁵ EN MEMORIA DE LA MISIÓN DE PAZ DEL REY CHECO JIŘÍ DE PODĚBRADY QUE ENTRE 1465 – 1467 SE LLEVÓ A CABO, DIRIGIDA POR LEV DE ROŽMITÁL. CON MOTIVO DE LA PRESIDENCIA DE LA REPÚBLICA CHECA EN LA UE. 30 DE MAYO DE 2009

⁶⁶ Město Blatná, zámek Blatná, European Rambler's Association, Klub českých turistů, RERA a.s., Nebe s.r.o., Evropská komise – DG Kultury, Úřad vlády ČR.

z programu Evropské územní spolupráce. Podíl Jihočeského kraje byl vyhodnocen na 4 956 000 Kč, ale skutečné náklady dosáhly výše 4 289 693 Kč.⁶⁷

⁶⁷ Rada kraje 1023/2009 – Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu.

Závěr

Předsednictví České republiky Radě EU probíhalo v první polovině roku 2009, v době kdy probíhaly volby do Evropského parlamentu a zároveň končilo i funkční období stávající Evropské komise. Česká republika naopak slavila dvacáté výročí znovunastolení demokracie a páté výročí vstupu do Evropské unie. Rok 2009 byl rokem důležitých změn i oslav a jako klíčový bod pro další rozvoj Evropské unie byla po dlouhých vyjednávání přijata dne 1. prosince 2009 Lisabonská smlouva.

Hlavní zodpovědnost za přípravu předsednictví nesla především Vláda České republiky společně s centrálními úřady. Role regionů měla spíše podpůrný charakter a zaměřila se na přípravu doprovodných programů. Jednalo se především o kulturní programy jako vernisáže, výstavy, koncerty, projekty pro mladé umělce, ale i odborné příspěvky, konference. Ne všechny české a moravské kraje mají své stálé zastoupení v Bruselu, proto nebyly některé kraje v rámci doprovodného programu v Bruselu zastoupeny. Nicméně na území České republiky měl každý kraj možnost se do doprovodného programu předsednictví zapojit. O spolupráci krajů na doprovodném programu požádal české a moravské kraje místopředseda vlády Alexandr Vondra prostřednictvím Rady Asociace krajů.

Příprava doprovodného programu v rámci předsednictví České republiky Radě EU není zajisté jednoduchý úkol a vyžaduje od všech zúčastněných stran obrovské nasazení, a to jak z hlediska odborného, organizačního, diplomatického, tak i finančního. Česká republika byla druhá z předposlední vlny nově přijatých členských států v roce 2004, která se ujala předsednické role a podle mého názoru se zhostila této role velmi úspěšně navzdory vratké vnitropolitické situaci, která u nás vyvrcholila v polovině našeho předsednictví a která snížila kredit naší země mezi evropskými zeměmi. Nicméně mým úkolem je zhodnotit doprovodné aktivity Jihočeského kraje, výběr jeho programu a jeho dopadu pro Jihočeský kraj.

Aktivity Jihočeského kraje lze členit do dvou oblastí. První oblast aktivit lze zařadit do kulturního bloku, který zahrnovaly četné výstavy, vernisáže, koncert a soutěž. Tyto kulturní akce se konaly především v Bruselu. Jejich cílem bylo seznámit evropskou veřejnost s českou kulturou a přiblížit jim českou mentalitu. Druhá oblast doprovodného

programu se zaměřila především na pořádání odborných seminářů a zasedání, které měly za cíl najít odpovědi na podobu konkrétních politik či aktuálních evropských problémů. Konání těchto konferencí převažovalo naopak na území jihočeského kraje. Zcela zvláštní a ojedinělý charakter pak měl projekt *Z jižních Čech až na konec světa*, do kterého se zapojilo hned několik evropských zemí a získal tak nadnárodní charakter, ale také připomněl evropskou historii a evropské integrační snahy, které sahají až do 15. století.

Pro Jihočeský kraj je z hlediska jeho dlouhodobých aktivit důležité, že v době českého předsednictví v Bruselu bylo na programu projednávání několik stěžejních témat jako např. připravovaná revize směrnice o transevropských dopravních sítích, s níž přímo souvisí výstavba jihočeské dálnice, konzultace o Zelené knize o územní soudržnosti a v neposlední řadě budoucnost kohezní politiky po roce 2013. Přijetím Lisabonské smlouvy by právě územní soudržnost měla získat větší právní hodnotu společně s ekonomickou a sociální soudržností. Jihočeský kraj se aktivně zapojil do všech tří oblastí a své dvě odborné konference věnoval právě těmto tématům.

Kohezní politika a její podoba po roce 2013 byla předmětem stejnojmenné konference, kterou Jihočeský kraj uspořádal v budově Výboru regionů v Bruselu. Cílem semináře bylo zmapovat názory o podobě této politiky po roce 2013 ze strany různých evropských představitelů a vyzdvihnout smysl, opodstatněnost i filozofii této politiky. Jihočeský kraj se pokusil na příkladu jihočeského města České Velenice ukázat, jak je politika územní soudržnosti důležitá i po 20 letech po pádu komunistického režimu a nejen pro pohraniční oblasti je důležitá zesílená spolupráce a součinnost teritorií. Jihočeský kraj se snaží z dlouhodobého hlediska dosáhnout toho, aby jednotlivé regiony překonávaly socio-ekonomické rozdíly a aby si mezi sebou budovaly úzké vazby a navzájem spolupracovaly. Spolupráce v rámci kohezní politiky je důležitá jak na straně domácích regionů, tak i na straně evropských sousedů. V programovacím období 2007-2013 bylo do kohezní politiky poprvé v historii vyčleněno nejvíce peněz v procentuálním vyjádření rozpočtu EU, a proto je důležité tyto peníze efektivně využít a posílit růst evropských regionů.

Na odborný seminář o podobě kohezní politiky navazovala konference *20/5 let poté*, které se zúčastnilo několik desítek významných evropských, ale i českých osobností.

Tato konference se konala v jihočeském městě Tábor a tématicky pokračovala v diskuzi, proč je územní soudržnost tak důležitá především pro vnitřní periferie států. Rozšíření, integrace ale i globalizace mají vliv na posun regionálních ekonomických center v Evropě a je patrné, že především integrace přeshraničních regionů napříč Evropou se podstatně liší. Některé regiony viditelně pokulhávají především v oblasti dopravy a infrastruktury, což má negativní dopad na hospodářský rozvoj regionu, tak i zaměstnanost. Nedostatečná spolupráce může mít dopad i v oblasti vzdělávání, zdravotnictví, ale také poskytování zdravotní péče. Zelená kniha o územní soudržnosti je hlavní dokument, který podporuje územní spolupráci a rozvíjí teritoriální analýzy a v rámci této konference představil Jihočeský kraj velmi ambiciózní projekt pro podporu regionů podél železné opony. Cílem tohoto projektu je, aby tyto oblasti získaly zvýšenou finanční podporu i po roce 2013 a mohly tak pracovat na odstranění svých socio-ekonomických překážek a vyrovnat svoji hospodářskou úroveň.

Z mého pohledu byly tyto dvě konference nejdůležitějšími příspěvky Jihočeského kraje, protože odrážely politiku Jihočeského kraje, který se dlouhodobě intenzivně věnuje regionální politice a územní soudržnosti. Až budoucnost nám ukáže, jestli projekt, který představil jihočeský hejtman Jiří Zimola na konferenci *20/5 let poté* doopravdy získá podporu od Evropské unie a podaří se mu obdržet pro regiony podél bývalé železné opony zvýšenou finanční dotaci i po roce 2013.

Dalším významným projektem, který Jihočeský kraj zrealizoval, byl historicko-kulturní projekt *Z jižních Čech až na konec světa*. V rámci tohoto projektu, do kterého se aktivně zapojilo několik evropských zemí, získal Jihočeský kraj mediální pozornost na více než 3 měsíce. Jedinečnost tohoto projektu vidím v tom, že se Jihočeskému kraji podařilo elegantně představit integrační snahy českého krále Jiří z Poděbrad a zrealizovat část jeho cesty na počátku 21. století. Tato novodobá mise dokázala aktivně zapojit několik evropských zemí a sjednotit Evropu v rámci historicko-kulturního projektu. Domnívám se, že žádnému jinému českému kraji se nepodařilo zrealizovat tak úspěšný a z mého pohledu i inteligentní projekt.

Mottem jihočeského předsednictví se stalo „*Ukázat sílu, krásu a kořeny naší země*“. Domnívám se, že toto motto se podařilo Jihočeskému kraji naplnit řadou kulturních představení, které představil především v evropských institucích v Bruselu. Pro prezentaci

České republiky představil řadu vynikajících osobností z oblasti umění, historie, hudby, fotografie a dalších oblastí. Velkého obdivu si získala výstava grafik Františka Doubka na motivy českých památek UNESCO, která se konala v prostorách hlavní budovy Evropské komise. Úspěch ale sklídila i další kulturní představení jako například koncert Dana Bártý, výstava fotografií *Jižní Čechy známé i zapomenuté* či výstava pořádaná ve spolupráci s hlavním městem Praha *Ema Destinová – známá a neznámá*. I tyto doprovodné kulturní představení měly většinou souvislost s jihočeským krajem a odrážely charakter a krásu našeho kraje.

Z hlediska finanční analýzy měly největší finanční dopad na rozpočet Jihočeského kraje akce konané v Bruselu. Celkový rozpočet Jihočeského kraje na doprovodný program činil 11 600 000 Kč, z čehož náklady na akce v Bruselu dosahovaly výše 6 056 000 Kč. Náklady na většinu výstav a koncert Dana Bártý se pohybovaly do 300 000 Kč. Náklady na svou realizaci výrazně přesáhla pouze výstava *UNESCO+*, která svůj rozpočet přesáhla o 70 000 Kč, především z důvodů pojištění obrazů. Finančně nejnáročnější ze všech projektů vůbec byl projekt *Z jižních Čech až na konec světa*, jehož náklady přesáhly částku 4 000 000 Kč. Celkově se ale podařilo z rozpočtu na akce v Bruselu ušetřit 881 910 Kč. Této úspory bylo dosaženo jednak ušetřením nákladů z projektu *Z jižních Čech až na konec světa* a také díky neuskutečněné výstavě *L'Europe croît des racines locales*.

Další část rozpočtu tvořily náklady investované do projektů uskutečněných na území Jihočeského kraje. Pro tuto oblast byla vyčleněna částka 3 450 000 Kč. Konečné vyúčtování bylo 1 642 164 Kč a tato úspora byla dosažena především díky nižším investicím do akce *GYMNICH*, kterou finančně zastřešila vláda ČR, ale také díky nižším výdajům na konferenci *20/5 let poté*, jejíž náklady byly odhadovány na 2 500 000 Kč, ale skutečná výše byla 1 606 259 Kč. Náklady na ostatní služby přesáhly 600 000 Kč, ačkoli původní odhad nákladů na ostatní služby se pohyboval na částce 2 094 000 Kč.

Z hlediska finanční analýzy lze říct, že Jihočeskému kraji se podařilo z celkového rozpočtu 11 600 000 Kč dosáhnout úspory 4 116 104 Kč. Celkové náklady na výše uvedené realizované projekty dosáhly výše 7 483 896 Kč, ale jejich výše by byla bezpochyby několikrát vyšší nebýt finanční podpory některých evropských institucí, vlády ČR a partnerských agentur. Domnívám se, že náklady vynaložené Jihočeským krajem na svou prezentaci byly efektivně investovány a Jihočeskému kraji se podařilo představit své cíle,

zrealizovat náročný historicko-kulturní projekt, představit osobnosti českého uměleckého života, ale i zviditelnit krásy Jihočeského kraje. Jihočeský kraj tak během 6 měsíců ukázal, že nebýt neblahého vývoje v druhé polovině 20. století, Česká republika by patřila k nejvyspělejším evropským zemím.

Domnívám se, že Jihočeský kraj byl velmi aktivní, dokázal včas reagovat a zahájit rozhovory o podobě kohezní politiky po roce 2013. Ačkoli se toto datum může zdát velmi vzdálené, Jihočeský kraj dal impuls a podařilo se mu získat oporu a uznání u řady unijních představitelů.⁶⁸ Věřím, že Jihočeský kraj dokázal zaujmout své evropské kolegy a dokázal nám, že příspěvky jeho konferencí nebyly prázdnými nic neříkající slovy, ale ambiciozním cílem, který chce přispět k rozvoji našeho kraje. Stejně pozitivně hodnotím i kulturní projekty, které Jihočeský kraj zorganizoval a prostřednictvím nichž představil krásy jihočeského kraje. Až budoucnost dalších let nám ukáže, zda-li se Jihočeskému kraji podaří prosadit své zájmy a cíle, které si předsevzal.

⁶⁸ Za zmínku zajisté stojí podpora a uznání prezidenta Výboru regionů Luca van den Brandeho nebo komisařky pro regionální politiku Danuty Hübnerové.

RESUMÉ

L'histoire de l'intégration de l'Union européenne est longue et est représentée par le processus complexe de convergence des états. L'Union européenne a pour but de maintenir la paix, promouvoir la justice et la cohésion politique, économique et sociale. Le 9 mai 1950, Robert Schuman, le ministre français des Affaires étrangères, présenta par la déclaration une proposition relative à une organisation de l'Europe. Suivant cette proposition, la Communauté européenne du charbon et d'acier, a été fondée. Le 1er décembre 2009, c'est le traité de Lisbonne, qui est entré en vigueur et qui permet à l'Union européenne de disposer d'institutions modernes et de meilleures méthodes de travail. Le changement très important concerne surtout le Parlement européen. Grâce aux nouvelles prérogatives, conférées par le traité de Lisbonne, le Parlement européen est désormais sur un pied d'égalité avec le Conseil quant à la procédure de codécision, étendue aux domaines tels que le budget de l'UE ou l'immigration. Le traité de Lisbonne aussi fixe la limite de députés à 751, le nombre qui entrera en vigueur en 2014, après les nouvelles élections.

D'autres changements ont été faits au sein du Conseil européen. Le traité de Lisbonne apporte des modifications à la présidence du Conseil européen. La présidence du Conseil est instaurée et comme premier président du Conseil européen est nommé le premier ministre belge, Herman Van Rompuy, pour deux ans renouvelables. Il dirige les sommets qui représentent la réunion de chefs d'Etats et du gouvernement. A la suite de l'entrée en vigueur du traité de Lisbonne, le Conseil a nommé Mme Catherine Ashton, haute représentante pour les affaires étrangères et la politique de sécurité.

La présidence du Conseil de l'UE est exercée tour à tour par chaque Etat membre du Conseil pour une durée de six mois. La République Tchèque a présidé l'UE après la France. Le sujet de sa présidence était „ *L'Europe sans barrières* “.

La présidence de la République Tchèque s'est déroulée dans l'année 2009, l'année qui était historiquement très importante pour notre pays. Tout d'abord, c'était le vingtième anniversaire de la révolution de velours et en mai 2009, on pouvait célébrer avec les neuf autres pays le cinquième anniversaire de l'entrée dans l'Union européenne.

C'était le gouvernement de la République Tchèque qui était l'organisme responsable de la préparation de la présidence et le rôle des régions tchèques étaient plutôt subsidiaire. Les régions ont participé avec des programmes d'accompagnement. La Bohême-du-Sud a surtout organisé les expositions culturelles et les séminaires spécialisés dans sa région mais aussi à Bruxelles.

Parmi les activités culturelles organisées à Bruxelles, on peut citer *l'exposition des photos des libellules; le concert de Dan Bárta*; l'exposition UNESCO + de graphiste František Doubek, qui a montré la richesse architecturale de la République Tchèque - les monuments tchèques qui figurent sur la liste du patrimoine mondial naturel et culturel de l' UNESCO; l'exposition *La Bohême-du-Sud connue et oubliée*, qui a présentée les photos avec la région frontière de la République tchèque, de l'Autriche et de la Bavière prises au début du vingtième siècle. *Dvacitky - la génération de la nouvelle Europe* était l'exposition et la compétition à la fois dans laquelle les étudiants des écoles artistiques tchèques ont essayé de montrer leurs idées sur l' Europe depuis 1989 et son évolution dans les vingt prochaines années. La dernière exposition *Ema Destinová* voulait rappeler la vie de cette personnalité célèbre et connue dans le monde entier.

La Bohême-du-Sud a aussi organisé de nombreux séminaires, par exemple le séminaire *La politique cohésive 2014+* ou la conférence internationale *20/5 années après*, dont le nom signifie l'idée de 20 ans après la chute de rideau de fer et 5 ans après l'entrée dans l' Union Européenne. La politique cohésive 2014+ a eu lieu à Bruxelles et la conférence 20/5 années après s'est déroulée à Tabor, la ville de la Bohême-du-Sud.

A part des programmes d'accompagnement préparés et organisés par la Bohême-du-Sud, il y avait une session informelle du Conseil Affaires générales et relations extérieures - les négociations des Ministères des Affaires étrangères des pays de l' UE appelé GYMNICH, mais son déroulement et la présence des représentants a été influencé par la chute du gouvernement tchèque.

Le projet De La Bohême-du-Sud jusqu'au bout du monde avait le caractère complètement unique et il a obtenu le status de l'activité d'accompagnement officiel de la présidence tchèque de l'UE. Le messenger du vingt et unième siècle a suivi des chemins et des endroits qui avaient été visité par le groupement de Lev de Rozmital. Ce projet a relevé des efforts tchèques qui concernent l'existence de l' Europe unie

et qui date déjà la deuxième moitié du quinzième siècle. Cette mission moderne a réussi à faire participer plusieurs pays européens et unir l' Europe dans le cadre du projet historique et culturel.

„*Montrer la force, la beauté et les racines de notre pays*“ était l'épigraphe de la présidence de la Bohème-du-Sud. Je pense que notre région a bien réussi sa mission avec plusieurs représentations culturelles et conférences spécialisées qui étaient présentées dans les institutions européennes à Bruxelles mais aussi dans la Bohème-du-Sud. Beaucoup de personnalités venant des domaines artistiques différentes ont participé à la présentation de la République Tchèque. La Bohème-du-Sud a efficacement réussi à présenter ses intentions, à montrer son projet historique et culturel et à montrer la beauté et la richesse de la région. La Bohème-du-Sud a su prouver pendant ces six mois que sans période sinistre dans la deuxième moitié du vingtième siècle, la République Tchèque pourrait faire partie des pays les plus développés en Europe.

GLOSÁŘ

Dvojjazyčný glosář jsem rozdělila do dvou částí. První část zahrnuje oblast týkající se předsednictví Jihočeského kraje, druhá oblast pak názvy evropských institucí, smluv a evropských funkcí.

I.

České předsednictví v Radě EU	La Présidence tchèque de l'Union européenne
Členský stát	L'Etat membre
Doprovodný program	Le programme d'accompagnement
Evropa bez bariér	L'Europe sans barrières
Integrace	L'Intégration
Jednotný trh	Le marché unique
Jihočeský kraj	La région de Bohême-du-Sud
Kohezní politika	La politique cohésive
Kulturní výstava	L'exposition culturelle
Lisabonská smlouva	Le traité de Lisbonne
Mezinárodní konference	La conférence internationale
Odborný seminář	Le séminaire spécialisé
Pád vlády	La chute du gouvernement
Pravomoc	La compétence
Předsednictví	La présidence
Ratifikační proces	Processus de ratification
Sametová revoluce	La révolution de velours
Z jižních Čech až na konec světa	De La Bohême-du-Sud jusqu'au bout du monde

II.

Deklarace Roberta Schumana	La Déclaration Schuman
Evropské hospodářské společenství	La Communauté économique européenne
Evropská komise	Le Conseil européen
Evropský parlament	Le Parlement européen
Evropské sdružení uhlí a oceli	La Communauté européenne du charbon et de l'acier

Evropské společenství pro atomovou energii	La Communauté européenne de l'énergie atomique
Evropská unie	L'Union européenne
Evropský soudní dvůr	La Cour de justice de l'Union européenne
Předseda Evropské Rady	Le Président du Conseil européen
Smlouva o Evropské unii	Le traité sur l'Union européenne
Smlouva o fungování Evropské unie	Le traité sur le fonctionnement de l'Union européenne
Vysoký představitel pro zahraniční otázky a bezpečnostní politiku	Le Haut représentant de l'Union pour les affaires étrangères et la politique de sécurité

Prameny

Literární zdroje:

Had, M., Urban, L.: *Evropská společenství - první pilíř Evropské Unie. Ústav mezinárodních vztahů*, Praha, 2000.

Pinder, J.: *Evropské společenství - Budování Unie*. Nadace Jiřího z Poděbrad pro evropskou spolupráci, Praha, 1994.

Pérez Bustamante, R.: *Instituciones de la Unión Europea 1951-2007*. Edisofer, Madrid, 2007.

Pérez Bustamante, R.: *Historia Política y Jurídica de la Unión Europea*. Edisofer, Madrid 2008.

Pérez Bustamante, R.: *Historia de la Unión Europea*. Dykinson, 1997.

Svoboda, P.: *Základy práva Evropské Unie*. C.H. Beck, Praha 2005.

Tichý, L. a kol: *Evropské právo*. C.H. Beck, Praha 2006.

Tomášek, M.: *Statě o Evropské Unii*. Codex, Praha, 1994.

Malá encyklopedie Evropské unie. Ústav mezinárodních vztahů, Praha, 1997.

Evropská Unie od A do Z: příručka evropské integrace. Karolinum, Praha, 1997.

Kolektiv autorů: *Lisabonská smlouva: perspektiva fungování Evropské unie podle nového smluvního rámce*. Praha : Odbor informování o evropských záležitostech, Úřad vlády České republiky, 2008

Autentické dokumenty:

Smlouva o založení Evropského společenství

<http://www.euroskop.cz/gallery/5/1749-8ca9577b53a4deb6f8c87820d1ea31b7.pdf>

Lisabonská smlouva

<http://www.mvcr.cz/clanek/lisabonska-smlouva.aspx>

Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské Unie

<http://eur-ex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:115:0047:0199:CS:PDF>

Dokumenty Jihočeského kraje:

Politika soudržnosti EU: 20 let po pádu železné opony a 5 let po vstupu do EU

EU2009.CZ 20/5 years after

CZ-PRES CzechReg Days – COHESION POLICY 2014+

Příspěvek Jihočeského kraje k programu předsednictví České republiky Radě EU, Zpráva k realizaci, RK010909_1023/2009, Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu, příloha k tisku č.1.

Jihočeský kraj a předsednictví České republiky Radě Evropské unie, RK010909_1023/2009, Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu, příloha k tisku č. 2.

Finanční analýza, RK010909_1023/2009, Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu, příloha k tisku č.3.

Příspěvek Jihočeského kraje k programu českého předsednictví Radě Evropské unie, Publicita, RK010909_1023/2009, Stálá kancelář Jihočeského kraje v Bruselu, příloha k tisku č. 4.

Z jižních Čech až na konec světa, tisková zpráva Jihočeského kraje.

Newsletter VI, May 2009 CZECHREG DAYS, RK010909_1023/2009.

Tisková informace k projektu „Z jižních ČECH AŽ N A KONEC SVĚTA“.

Internetové zdroje:

Portál České předsednictví Evropské unie [on-line].
<http://www.eu2009.cz/>

Lisabonská smlouva
http://www.ceskenoviny.cz/.filedefault/1227604815_lisabonska_smlouva_konsolidovane_zneni.pdf

Portál Vlády ČR
<http://www.vlada.cz/>

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
<http://www.msmt.cz/>

Portál Evropské unie
<http://europa.eu/>

Portál Jihočeského kraje
<http://www.kraj-jihocesky.cz/>

Portál Stále kanceláře Jihočeského kraje v Bruselu
<http://www.southbohemia.eu/>

Českobudějovický deník
<http://ceskobudejovicky.denik.cz/>
20.1.2009, 14.2.2009, 26.2.2009, 30.3.2009, 6.5.2009

Právo
<http://pravo.novinky.cz/>
20.1.2009, 27.1.2009, 16.2.2009, 27.2.2009, 28.3.2009, 30.4.2009, 2.7.2009

Lidové noviny
<http://www.lidovky.cz/>
27.1.2009, 5.5.2009

Písecký deník
<http://pisecky.denik.cz/>
29.1.2009, 31.1.2009

Mladá fronta Dnes
<http://www.idnes.cz/>
2.2.2009, 16.2.2009, 26.2.2009, 30.3.2009

Táborský deník
<http://taborsky.denik.cz/>
5.5.2009

Evropské noviny

<http://www.evropskenoviny.cz/index.php?id=4587>

Kulturní akce českého předsednictví

<http://www.mkcr.cz/assets/predsednictvi-rade-eu/vybrane-kulturni-akce-CZPRES.pdf>

Česká televize, V čele Evropy

<http://www.ceskatelevize.cz/program/10204460506-13.05.2009-22:10-2-v-cele-evropy.html?obdobif=archiv&broad=10204460506&backaddr=search>

PŘÍLOHY

Seznam měst projektu – Z jižních Čech až na konec světa

27. 3. Hluboká nad Vltavou (GYMNICH)
28. 3.
29. 3. A) Blatná – Kasejovice
B) Rožmitál p. Tř. – Kasejovice
30. 3. Kasejovice – Nepomuk
31. 3. Nepomuk – Nezvěstice
1. 4. Nezvěstice – Plzeň
2. 4.
3. 4.
4. 4. Plzeň – Plešnice
5. 4. Plešnice – Stříbro
6. 4. Stříbro – Ošelín
7. 4. Planá – Planá
8. 4. Planá – Lázně Kynžvart
9. 4. Lázně Kynžvart – Lipová u Chebu
10. 4. Lipová u Chebu – Cheb
11. 4. Cheb – Marktredwitz (setkání)
12. 4.
13. 4. Cheb – Marktredwitz
14. 4. Marktredwitz – Seehaus
15. 4. Seehaus – Goldkronach
16. 4. Goldkronach – Eremitage/Bayreuth
17. 4. Eremitage/Bayreuth – Creussen
18. 4. Creussen – (Rotmainquelle) – Pegnitz
19. 4. Pegnitz – Betzenstein
20. 4. Betzenstein – Gräfenberg
21. 4. Gräfenberg – (Steinbach) – Kalchreuth
22. 4. Kalchreuth – Nürnberg/Burg
23. 4. Nürnberg
24. 4.
25. 4. Nürnberg (Continuo Theatre)
26. 4. Nürnberg
27. 4. Nürnberg – Heilsbronn
28. 4. Heilsbronn – Ansbach
29. 4. Ansbach – Feuchtwangen
30. 4. Feuchtwangen – (Schnelldorf) – Crailsheim
1. 5. Crailsheim – Vellberg
2. 5. Vellberg – Schwäbisch Hall
3. 5. Schwäbisch Hall – Waldenburg
4. 5. Öhringen – Neuenstadt/Kocher
5. 5. Neuenstadt/Kocher – Bad Wimpfen
6. 5. Bad Wimpfen – Neckarzimmern

7. 5. Neckarzimmern – Zwingenberg
8. 5. Zwingenberg – Hirschhorn
9. 5. Hirschhorn – Neckargmünd / Blatná (Continuo Theatre)
10. 5. Neckargmünd – Heidelberg
11. 5. Heidelberg (Schloss) – Schriesheim
12. 5. Schriesheim – Weinheim
- Date Route
13. 5. Weinheim – Heppenheim
14. 5. Heppenheim – Bensheim/Auerbach
15. 5. Bensheim/Auerbach – Jugenheim
16. 5. Jugenheim – Darmstadt/Eberstadt
17. 5. Darmstadt: Sieben-Hügel-Steig
18. 5.
19. 5.
20. 5. Darmstadt – Dreichenhain
21. 5. Frankfurt am Main
22. 5. Mainz
23. 5. Kloster Eberbach – Rüdesheim
24. 5. Rüdesheim – Lorch
25. 5. Lorch – Kaub
26. 5. Kaub – St. Goarshausen
27. 5. St. Goarshausen – Kestert
28. 5. Kestert – Osterspai
29. 5. Osterspai – Braubach
30. 5. Braubach – Ehrenbreitstein/Koblenz
- Finisterre (Continuo Theatre)
31. 5.
1. 6.
2. 6.
3. 6. Ehrenbreitstein – Vallendar
4. 6. Vallendar – Bendorf
5. 6. Bendorf – Rengsdorf
6. 6. Rengsdorf – Leutesdorf
7. 6. Leutesdorf – Bad Hönningen
8. 6. Bad Hönningen – Linz
9. 6. Linz – Bad Honnef
10. 6. Bad Honnef – Königswinter/Bonn
11. 6. Köln
12. 6. Köln (Continuo Theatre)
13. 6. Aachen
14. 6. Aachen – Noorbeek
15. 6. Noorbeek – Maastricht
16. 6. Maastricht
17. 6. Maastricht – Tongeren
18. 6. Tongeren – Sint-Truiden
19. 6. Sint-Truiden – Hoegaarden
20. 6. Hoegaarden – Leuven

- 21. 6. Leuven – Haacht
- 22. 6. Haacht – Mechelen
- 23. 6. Mechelen
- 24. 6. Mechelen – Brussels
- 25. 6.
- 26. 6. Brussels (Continuo Theatre)
- 27. 6. Brussels (Street Party)
- 30. 6. České Budějovice (conference, Continuo Theatre)

